

سرفصل مطالب

■ علایم کیفیت سطوح

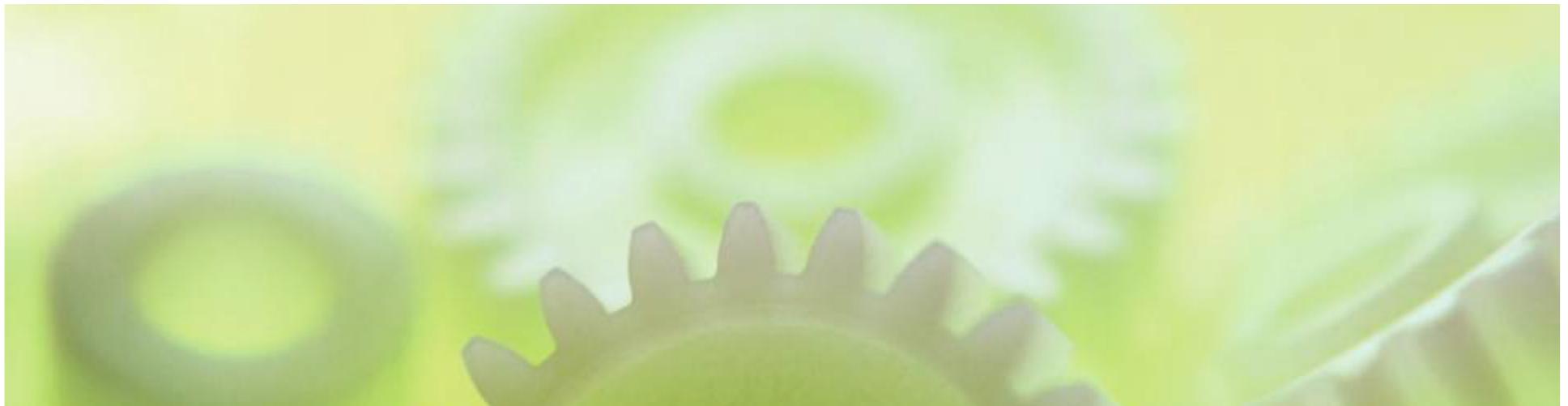
■ ترانس‌های ابعادی

■ سیستم انطباق

■ ترانس‌های هندسی

علام کیفیت سطوح

علايم کيفيت سطوح

علايم کيفيت سطوح را می توان به دو دسته علايم قدیمی و علايم جدید تقسیم‌بندی نمود. در علايم گذاري قدیمی برای بیان نمودن کيفيت سطوح از مثلث‌هایی استفاده می شود که بر روی سطح قطعه مورد نظر قرار می گیرد. باید توجه داشت که این نحوه نمایش در حال حاضر نیز استفاده می شود.

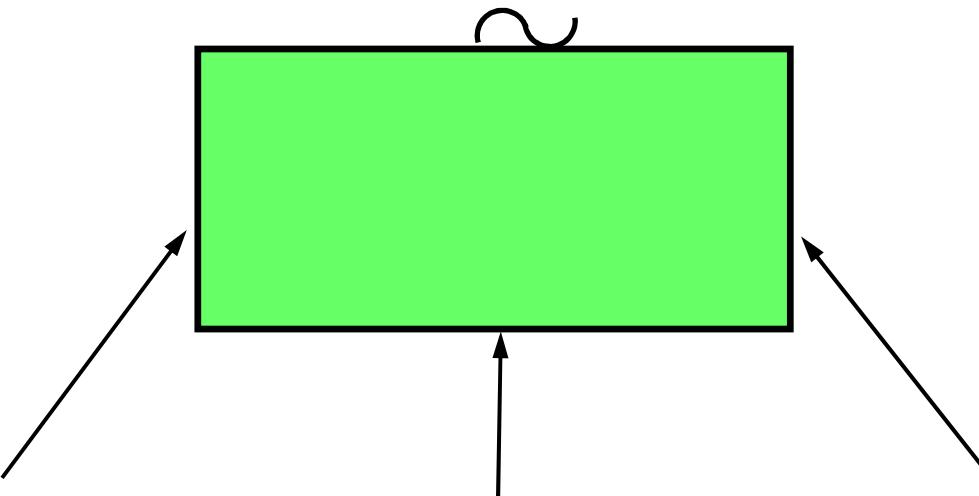

علایم کیفیت سطوح: روش قدیمی

فرآیندی مکانیکی که بر روی قطعات انجام می‌شود به دو نوع کلی تقسیم‌بندی می‌شود :

۱- فرآیندهای مکانیکی بدون براده: مانند ریخته گری، آهنگری. برای قطعاتی به این روش‌ها تولید می‌شوند هیچ علامتی در نقشه گذارده نمی‌شود، در صورت نیاز برای به سطوحی صاف در این قطعات از علامت استفاده می‌شود.

مثال:

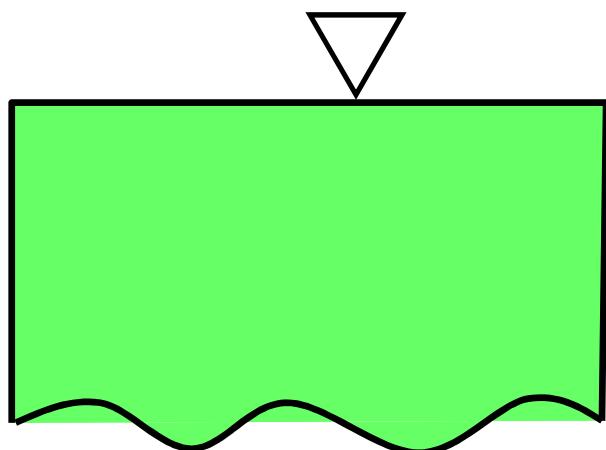
سطوحی که بر روی آن هیچ فرآیند مکانیکی صورت نمی‌گیرد.

علایم کیفیت سطوح: روش قدیمی

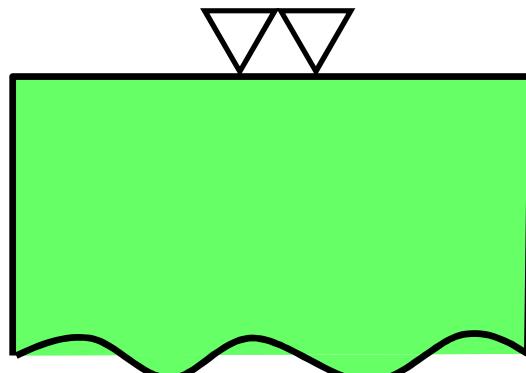
- ۲- فرآیندی مکانیکی با برادهبرداری، در این فرآیندها سطوح قطعه به کمک ماشینهای ابزار برادهبرداری می‌شوند. این سطوح دارای صافیهای مختلف هستند:

الف- سطوح خشن: سطوحی هستند که پس از برادهبرداری خطوط برادهبرداری با دست حس شده و با چشم غیر مسلح قابل رویت است (گودی خطوط از ۲۵ تا ۱۶۰ میکرون) (یک میکرون = یک هزارم میلیمتر).

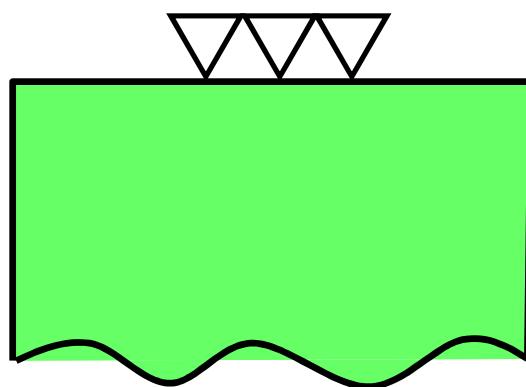

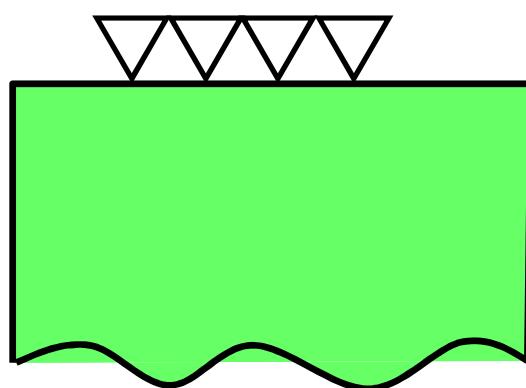
علایم کیفیت سطوح: روش قدیمی

ب- سطوح صاف: سطوحی هستند که پس از برآده برداری خطوط آنها با چشم غیر مسلح کمی قابل رویت است (گودی خطوط از ۱۰ تا ۴۰ میکرون).

ج- سطوح خیلی صاف: سطوحی هستند که پس از برآده برداری خطوط آنها با چشم غیر مسلح قابل رویت نیست (گودی خطوط از ۲ تا ۱۶ میکرون).

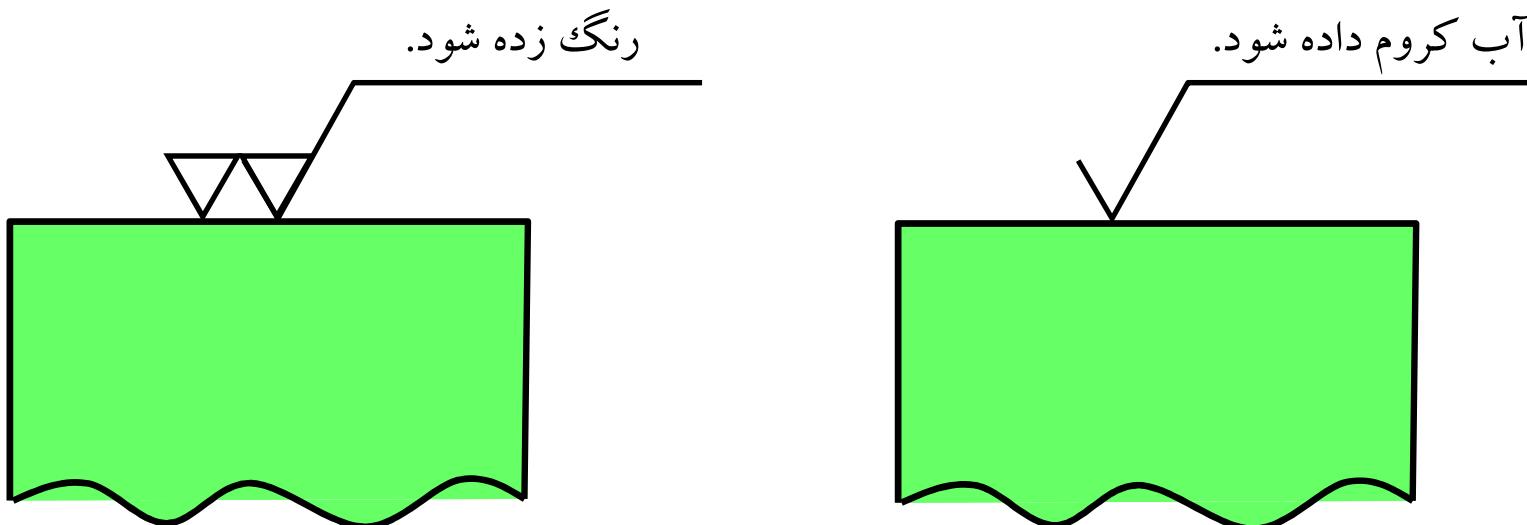

د- سطوح فوق العاده صاف: سطوحی هستند که برآده برداری توسط ماشین های مخصوص انجام می شود (گودی خطوط از چهاردهم تا یک میکرون).

علایم کیفیت سطوح: روش قدیمی

در این روش برای انجام بعضی از فرآیندها بر روی قطعه از نماد زیر استفاده می‌شود.

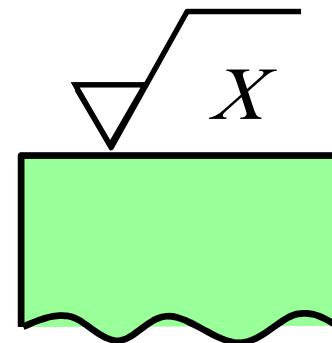
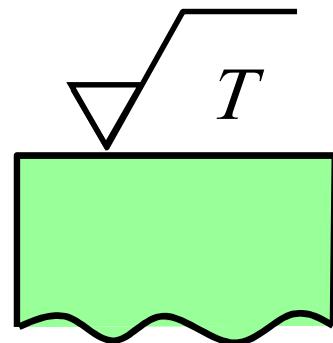
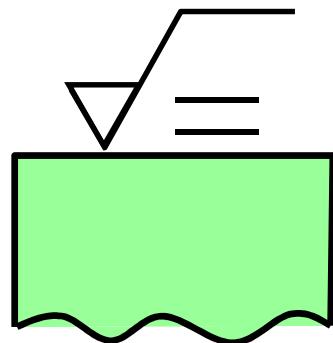
عالیم کیفیت سطوح: روش جدید

در این روش زبری سطح با علامت Ra نشان داده می‌شود. Ra طبق تعریف عبارت است از متوسط عمق شیارها و ارتفاع بلندی‌ها که واحد آن میکرون (یک هزار میلیمتر) و یا میکرون اینچ است.

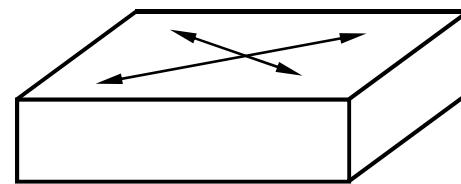
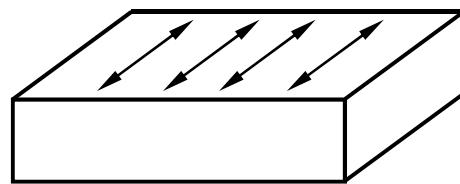
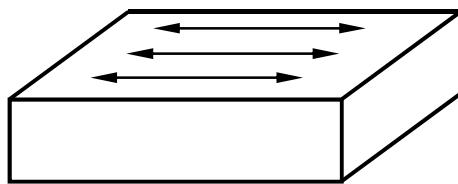
0.05	0.2	0.8	3.2	12.5	50
بی‌اندازه صاف	بسیار صاف	خیلی خیلی صاف	صاف	خشن	خیلی خشن

سیستم اندازه‌گیری کیفیت سطوح

علامت

مفهوم

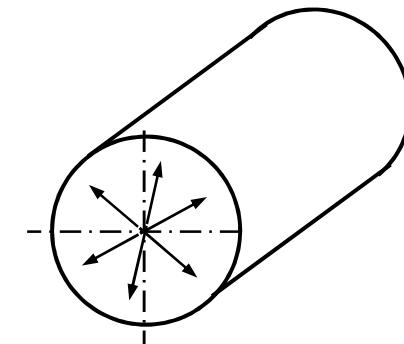
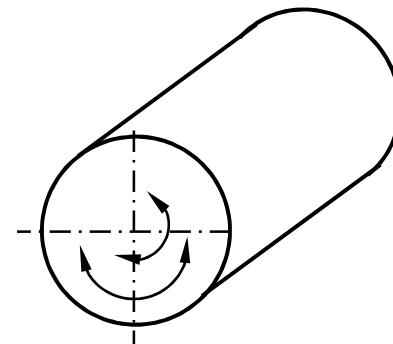
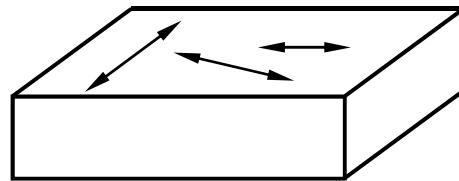
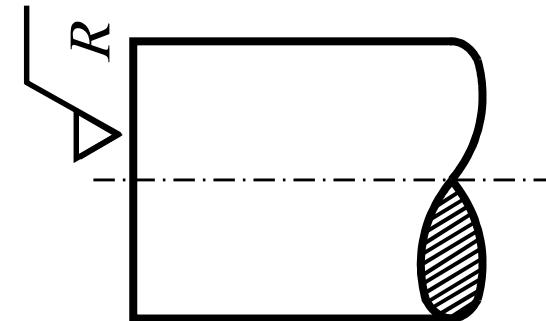
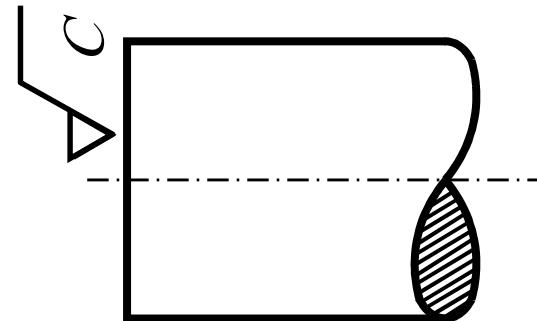
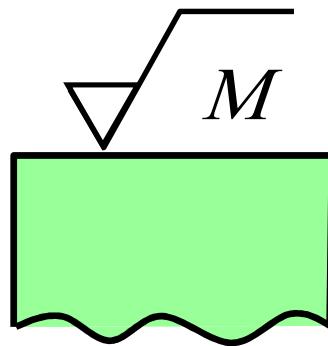
آزمایش به موازات این سطح انجام می‌شود.

آزمایش عمود بر این سطح انجام می‌شود.

آزمایش در جهت قطر انجام می‌شود.

سیستم اندازه‌گیری کیفیت سطوح

آزمایش در همه جهات سطح انجام می‌شود.

آزمایش در جهات دایره‌های هم مرکز انجام می‌شود.

آزمایش در شعاع دایره مقطع انجام می‌شود.

عالیم بیان کننده کیفیت سطوح: روش جدید

کیفیت سطوح با توجه به فرآیند مکانیکی که بر روی قطعه انجام می‌گیرد تعیین می‌شود. مقدار مقدار Ra (ناصافی) بر حسب میکرون (یک هزارم میلیمتر) برای تعدادی از فرآیندهای ساخت عبارت است از:

■ برش با اره و یا شعله ، آهنگری ۱۲۵-۲۰۰۰

■ ریخته‌گری ۳۰-۲۰۰۰

■ متکاری ۶۰-۵۰۰

■ ریخته‌گری با پرس ۲۰-۱۲۰

■ نورد (سرد) ۲۰-۱۲۰

■ کشیدن ۲۰-۱۲۰

عالیم بیان کننده کیفیت سطوح: روش جدید

کیفیت سطوح با توجه به فرآیند مکانیکی که بر روی قطعه انجام می‌گیرد تعیین می‌شود. مقدار مقدار Ra (ناصافی) بر حسب میکرون (یک هزارم میلیمتر) برای تعدادی از فرآیندهای ساخت عبارت است از:

صفحه تراشی ۲۵۰-۱۰۰۰ ■

فرزکاری ۳۰-۵۰۰ ■

تراشکاری ۱۵-۱۰۰۰ ■

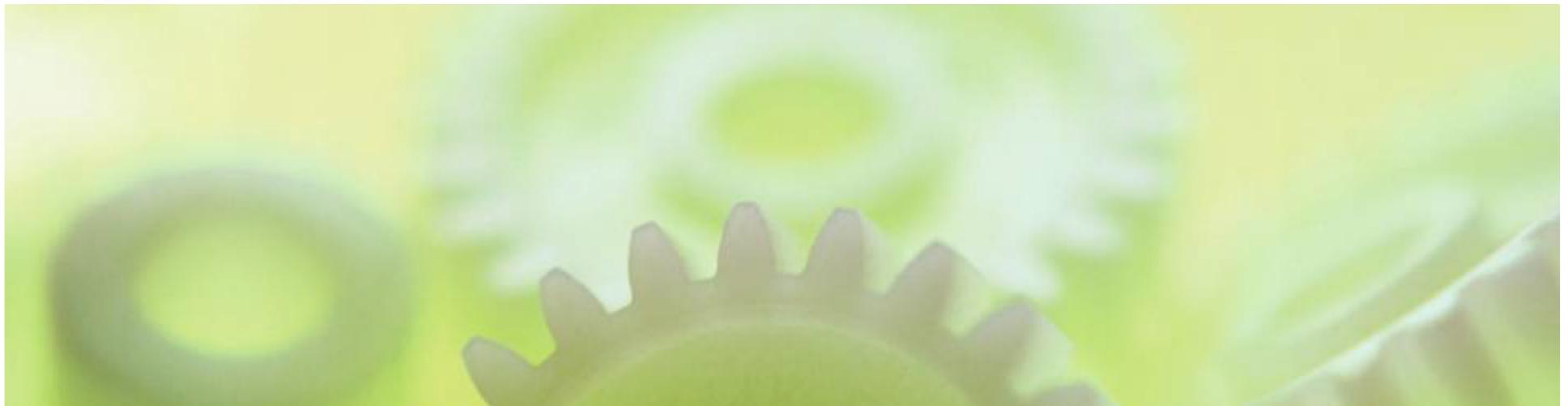
سنگ سمباده ۲-۱۲۰ ■

صیقلی کردن (چرم و الکتروولیتیک) ۲-۸ ■

پرداخت عالی (پودر روغن) ۱-۶ ■

مبانی تلرنس‌ها، انحرافات و انطباقات

برای تولید قطعات در صنعت از روش‌های گوناگون ساخت استفاده می‌شود. هر روش ساخت دارای دقت خاصی است. از این رو اندازه‌های داده شده برای قطعه همواره با مقداری انحراف از اندازه حقیقی ساخته می‌شود.

به همین دلیل در صنعت، هرگز نمی‌توان قطعه‌ای را تولید نمود که با دقت مطلق تولید شده باشد بلکه تنها می‌توان اندازه‌ها را به اندازه واقعی نزدیک نمود.

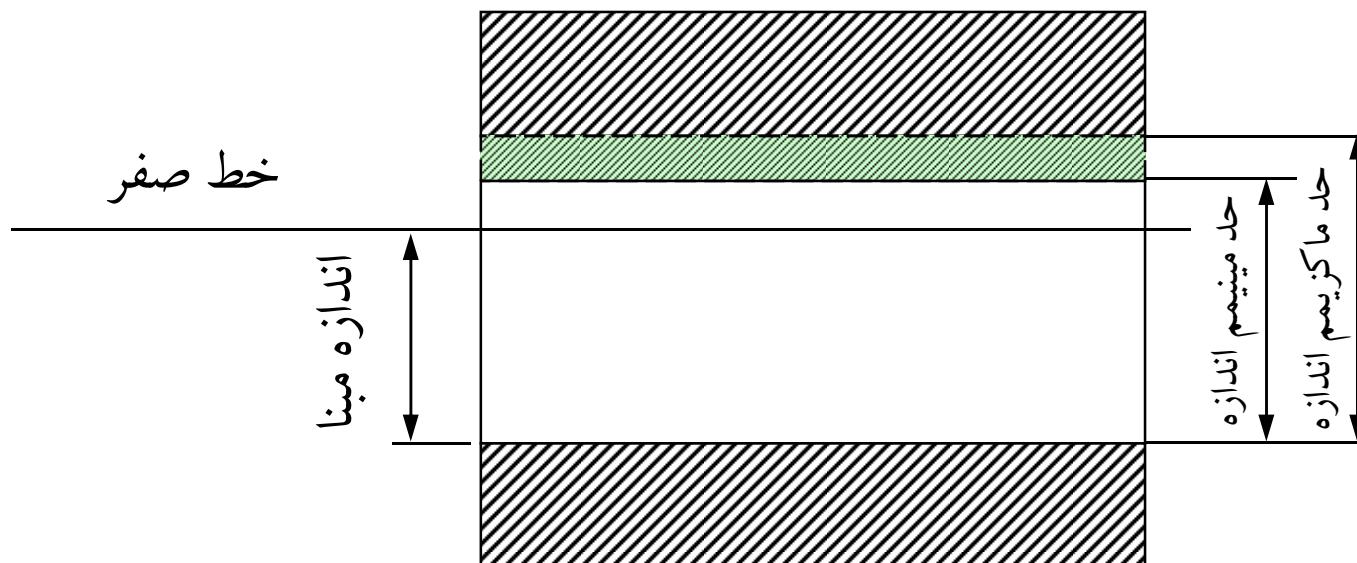
بدیهی است هرچه دقت تولید بالا رود هزینه تولید نیز افزایش می‌یابد و لازم است از ابزار دقیق‌تر و کارگر ماهرتر استفاده نمود.

از این رو در طراحی، پارامتری جدید به نام تلرانس ابعادی وارد می‌شود.

تعاریف

- سیستم حدی: سیستمی است که در آن ترانسها و انحرافات، استاندارد شده است.
- خط صفر: در نمایش گرافیکی سیستم حدود و انطباقات، خط مستقیمی است که میان اندازه مبنا بوده و انحرافات و ترانسها نسبت به آن سنجیده می‌شوند.

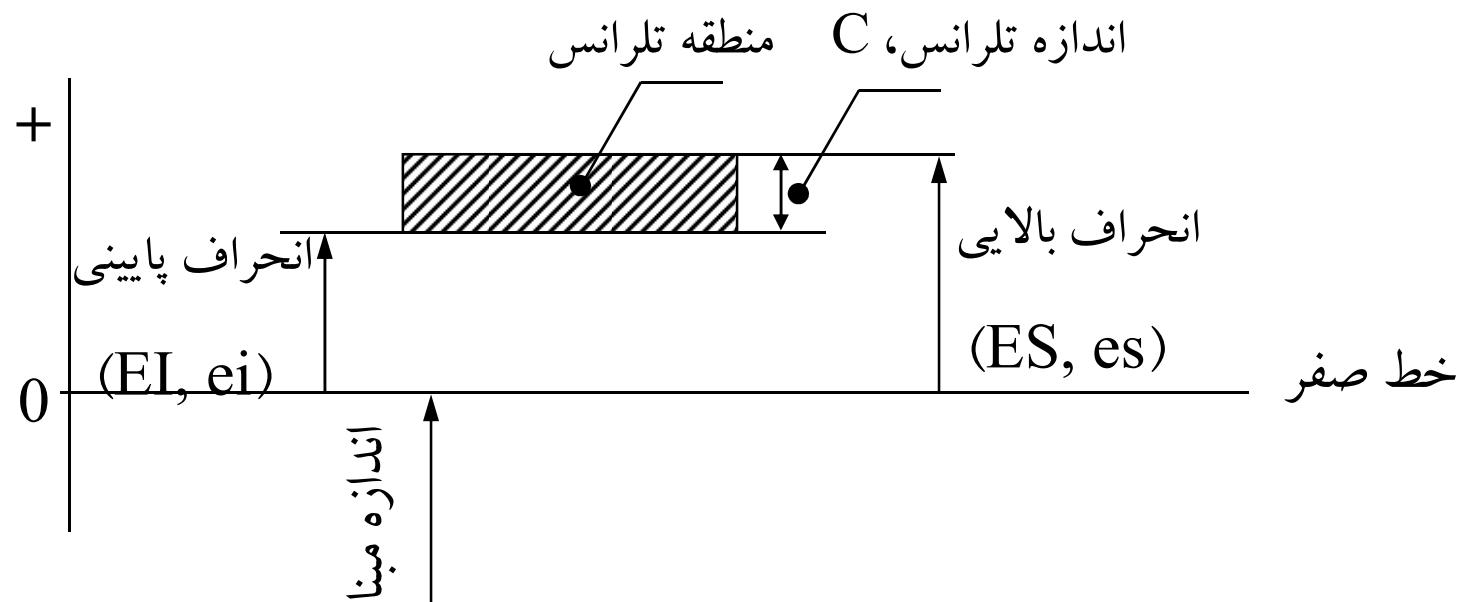
تعریف

- اندازه مبنا(اسمی): اندازه‌ای است که انحرافات بالایی و پایینی با آن مقایسه می‌شود.
- اندازه واقعی (در عمل): اندازه‌ای است که به وسیله ابزار اندازه‌گیری به دست می‌آید.
- حد ماکزیمم اندازه (حد بالایی): بزرگترین اندازه مجاز یک قطعه است.
- حد مینیمم اندازه (حد پایینی): کوچکترین اندازه مجاز یک قطعه است.
- حدود اندازه: دو اندازه‌ی حدی مجاز قطعه است که اندازه عملی آن بین این دو حد و یا مساوی با یکی از آنهاست.
- انحراف: اختلاف جبری یک اندازه (اندازه در عمل، حد اندازه وغیره) با اندازه مبنای مربوط به آن است.

تعریف

- انحراف بالایی (ES, es): اختلاف جبری اندازه حداکثر و اندازه مبنای مربوطه است.
- انحراف پایینی (EI, ei): اختلاف جبری اندازه حداقل و اندازه مبنای مربوطه است.
- انحراف حدی: شامل انحراف بالایی و انحراف پایینی است.

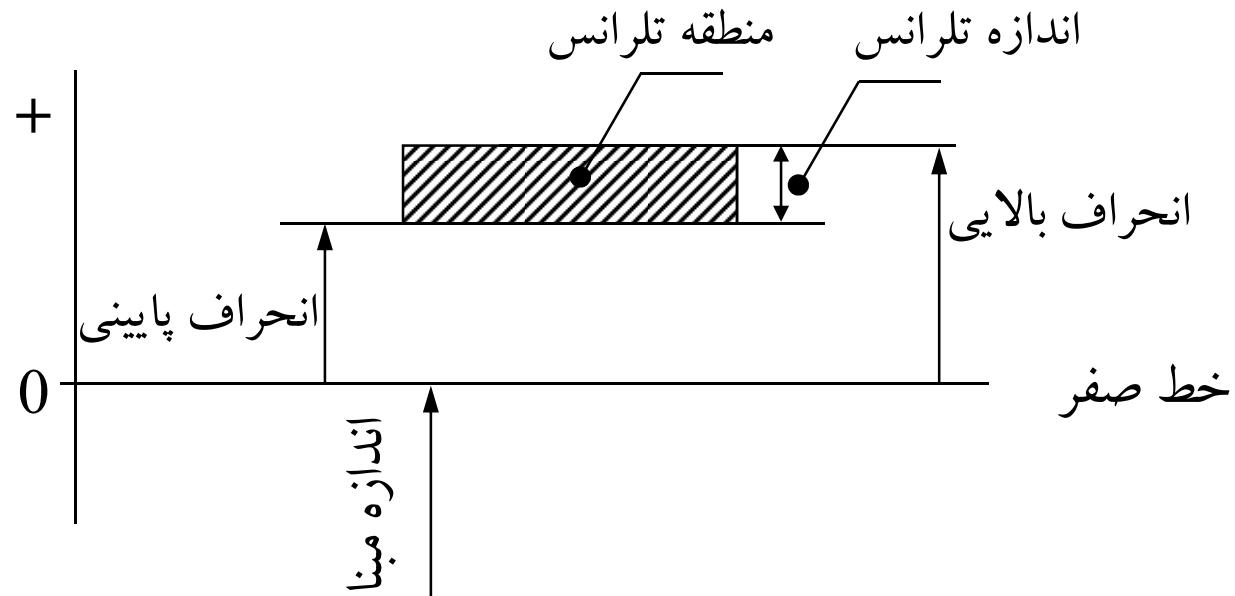

تلرانس

■ تلرانس: اندازه اختلاف بین حد بزرگترین اندازه و حد کوچکترین اندازه و یا اختلاف بین انحراف بالایی و پایینی است.

$$\text{کوچکترین اندازه} - \text{بزرگترین اندازه} = \text{تلرانس}$$

$$\text{انحراف پایینی} - \text{انحراف بالایی} = \text{تلرانس}$$

تلرانس

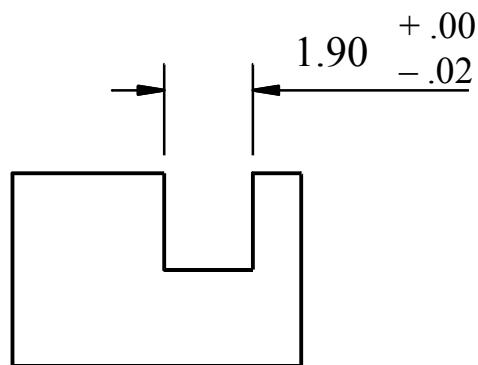
- تلرانس استاندارد (IT): در سیستم حدود و انطباق ISO، هر تلرانسی با عبارت (IT) شروع می‌شود.
- درجات تلرانس استاندارد (IT): در سیستم حدود و انطباق ISO، هر تلرانس مشخص (مثلاً IT7) برای هر دسته از اندازه‌های مبنا، دارای دقت مشابهی است.
- منطقه تلرانس در نمایش هندسی، منطقه محصور بین دو خط اندازه‌ی حدی ماکزیمم و مینیمم است.
- انحراف پایه: انحرافی است که موقعیت منطقه تلرانس را نسبت به خط صفر تعیین می‌کند.
- کلاس تلرانس: این عبارت برای ترکیب انحراف پایه و درجه تلرانس به کار می‌رود. مثل h9 و D13

نمایش تلرانس

برای نمایش تلرانس در مقابل اندازه اسمی دو عدد نوشته می‌شود. عدد بالایی بیانگر انحراف بالایی و عدد پایینی بیانگر انحراف پایینی است.

مثال:

سیستم انطباقات

هنگامی که دو قطعه در داخل یکدیگر قرار می‌گیرند، سطوح آن دو قطعه مجاور هم قرار گرفته و بر هم منطبق می‌شوند. در این صورت نوعی انطباق حاصل شده است.

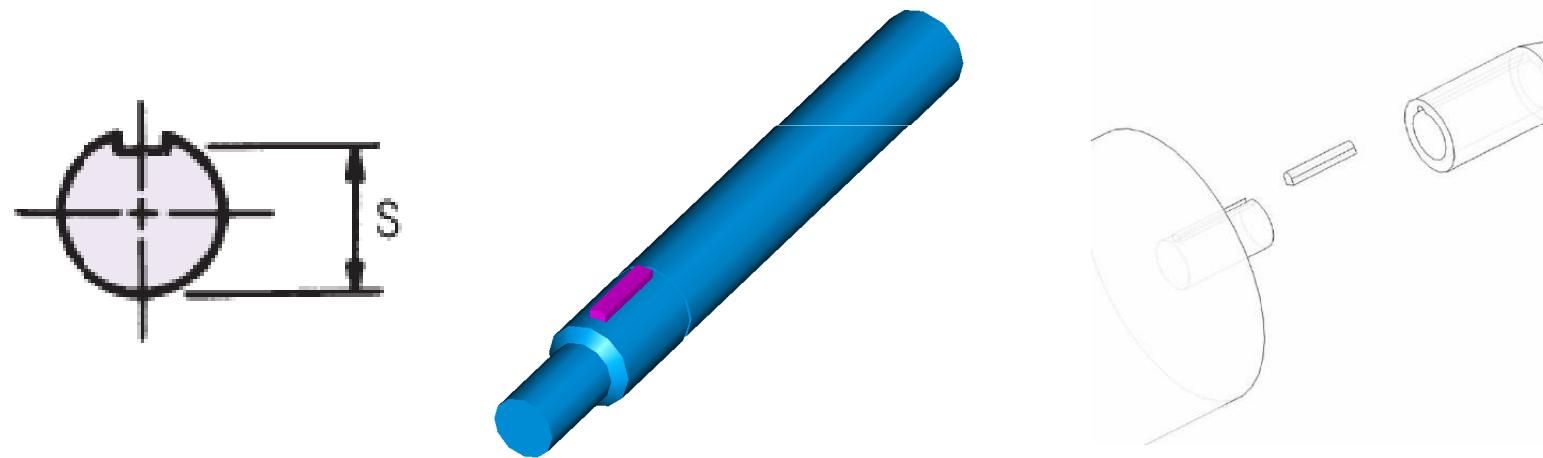
در سیستم انطباق برای بیان نمودن مفهوم جسم داخل شونده و قطعه‌ای که جسم داخل آن می‌شود، از دو مفهوم سوراخ و میله استفاده می‌شود.

انطباق، به نحوه درگیری میله و سوراخ گفته می‌شود. انطباق می‌تواند لق، تداخلی و فيما بین باشد.

سیستم انطباقات

میله: این اصطلاح طبق قرارداد برای بیان شکل خارجی یک قطعه به کار می‌رود و شامل شکل‌های غیر استوانه‌ای نیز می‌گردد.

میله مبنای: انتخاب میله به عنوان مبنای در انطباقات را سیستم میله مبنای می‌گویند.

میله مبنای در سیستم حدود و انطباق ISO، میله‌ای است با انحراف بالایی صفر

سیستم انطباقات

سوراخ: طبق قرارداد این عبارت برای بیان شکل‌های داخلی قطعات، که شامل شکل‌های غیر استوانه‌ای نیز می‌باشد، به کار می‌رود.

سوراخ مبنا: انتخاب سوراخ به عنوان مبنا در انطباقات را سیستم سوراخ مبنا می‌گویند.

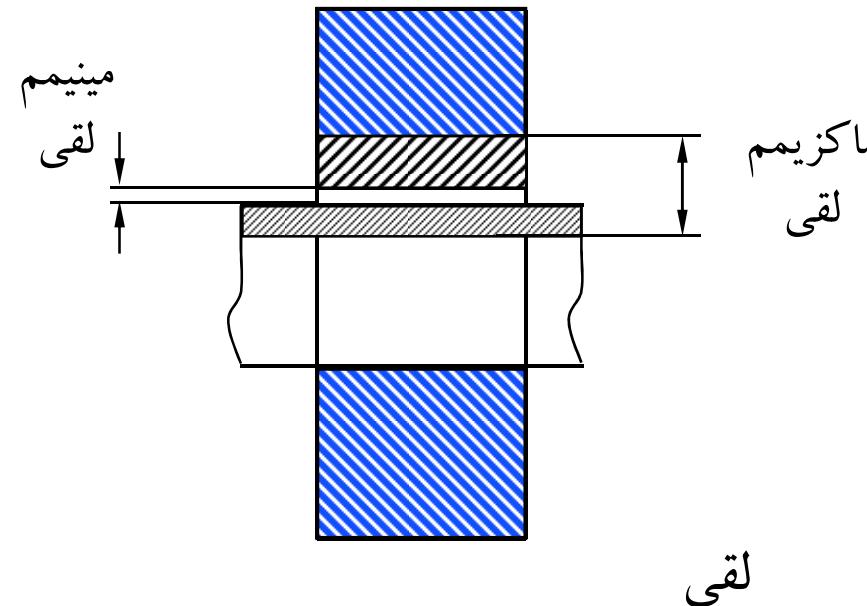
سوراخ مبنا در سیستم حدود و انطباق ISO، سوراخی است با انحراف پایینی صفر

به عبارت دیگر، هر قطعه‌ای که در یک انطباق وارد قطعه دیگر می‌شود اصطلاحاً میله نامیده می‌شود. مانند قطعه‌ای T شکل که در یک شیار قرار می‌گیرد و یا مانند یک محور که درون یاتاقان وارد می‌شود. و از طرف دیگر، هر قطعه‌ای که در یک انطباق قطعه‌ای دیگر وارد می‌شود، اصطلاحاً سوراخ نامیده می‌شود.

سیستم انطباق

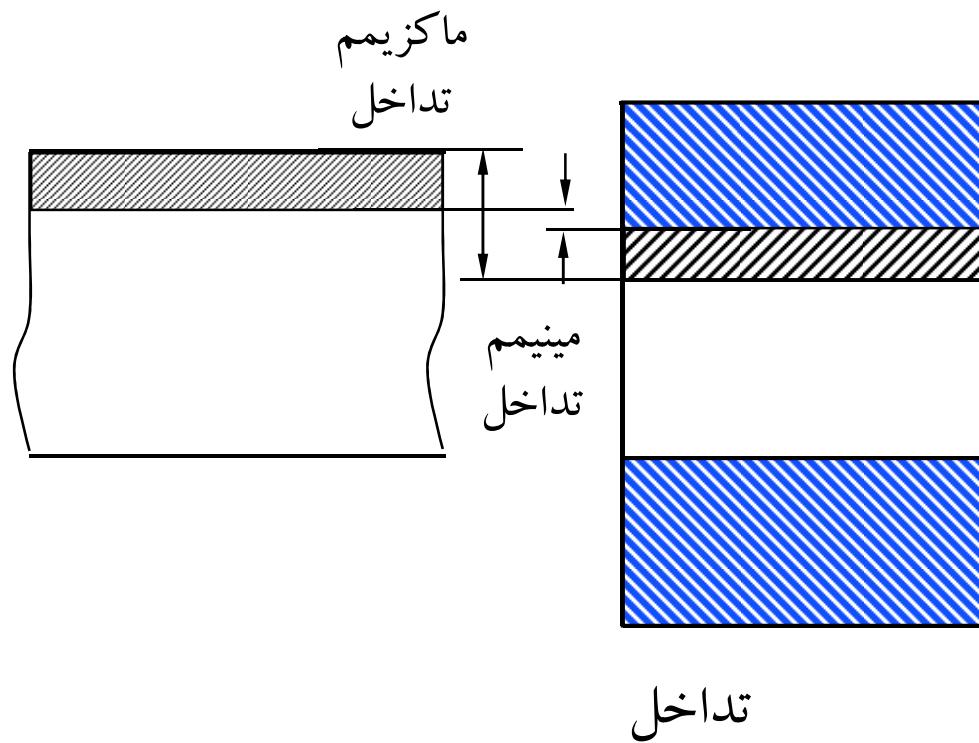
لقی: مقدار مثبت اختلاف بین اندازه‌های سوراخ و شافت قبل از سوار کردن به شرطی که قطر میله کوچکتر از قطر سوراخ باشد.

سیستم انطباق

تداخل: اختلاف منفی بین اندازه‌های سوراخ و میله قبل از سوار کردن وقتی که قطر میله بزرگتر از قطر سوراخ باشد.

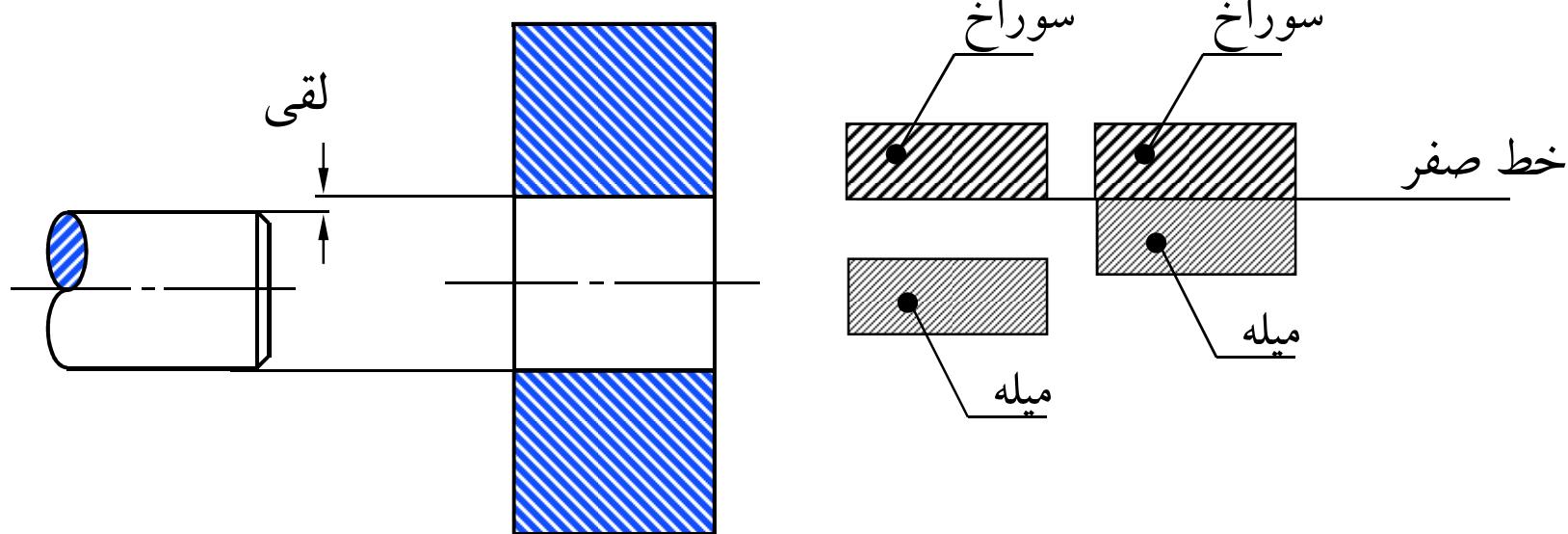
سیستم انطباق

با توجه به موقعیت تلرانس‌های میله و سوراخ نسبت به خط صفر حالت‌های مختلفی از انطباق به دست می‌آید:

سیستم انطباق

انطباق لق (آزاد): پس از مونتاژ بین سوراخ و میله حالت لقی وجود دارد. در این حالت کوچکترین اندازه سوراخ بزرگتر از بزرگترین اندازه میله است.

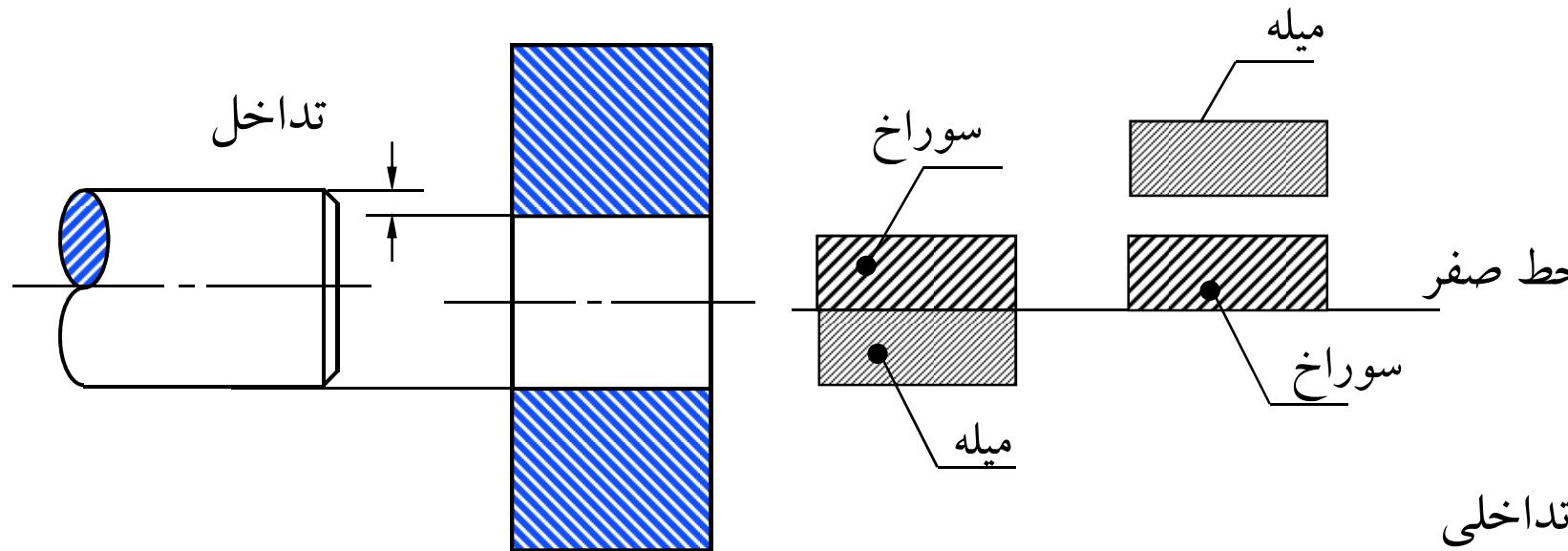

انطباق لق

سیستم انطباق

انطباق تداخلی (پرسی): در این حالت پس از مونتاژ همواره بین سوراخ و میله تداخل روی می‌دهد. و باید قطعه داخل شونده با یک نیروی فشاری (تقریباً زیاد) وارد سوراخ شود. در این حالت کوچکترین اندازه میله از بزرگترین اندازه سوراخ بزرگتر است.

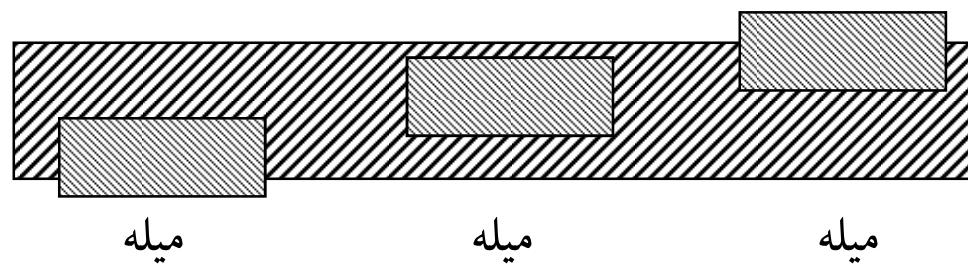

سیستم انطباق

انطباق فيما بین (عبوری): در این حالت اندازه عملی میله به اندازه عملی سوراخ نزدیک است و بین سوراخ و میله پس از مونتاژ حالت لقی یا تداخل روی می‌دهد. در این حالت دو قطعه با یک نیروی نسبتاً کم نسبت به یکدیگر حرکت می‌کنند.

سوراخ

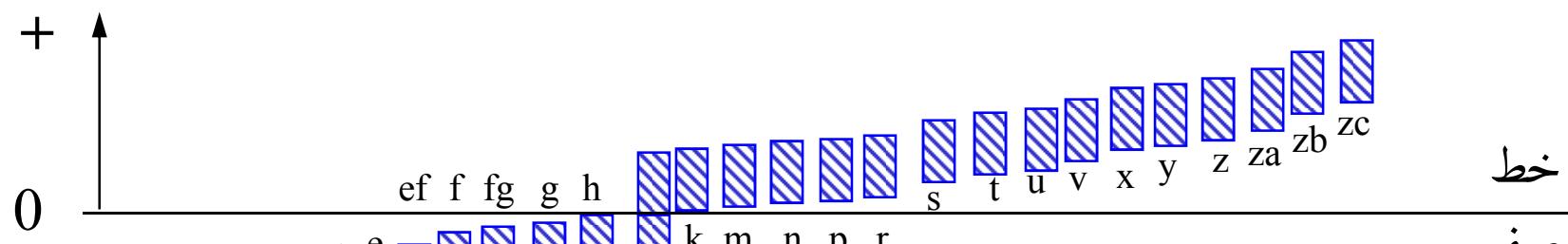
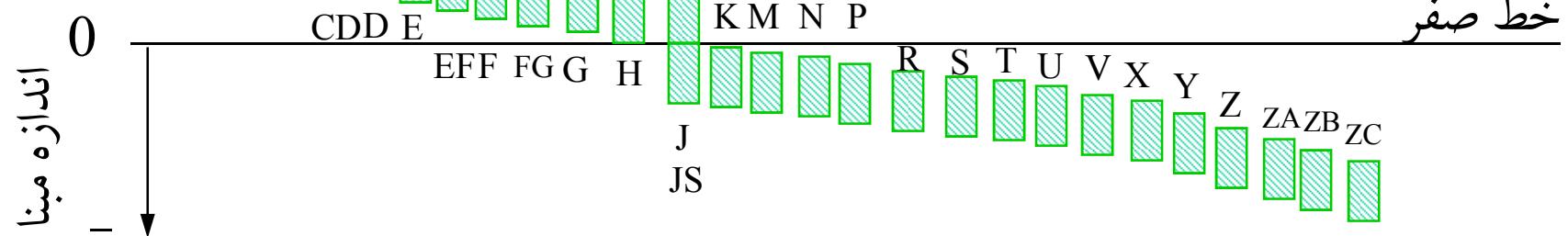
سیستم انطباق

استاندارد ISO تعداد ۲۸ مرحله برای انحراف پایه در نظر گرفته است. این ۲۸ مرحله که هر یک با یکی از حروف لاتین نشان داده می‌شود برای میله و سوراخ به صورت زیر است:

سیستم انطباق

سیستم انطباقی سوراخ

سیستم انطباقی میله

سیستم انطباق

استاندارد ISO تعداد ۲۰ درجه تلرانس استاندارد وجود دارد. درجه تلرانس با حروف IT و به وسیله یک عدد پس از آن مشخص می‌گردد؛ مانند IT7. درجات IT1 تا IT18 دارای کاربرد عمومی هستند و درجات IT0 و IT01 کاربرد آزمایشگاهی دارند. با افزایش شماره (درجه) تلرانس زیاد (دقیقتر) می‌شود. درجه تلرانس IT5 تا IT7 در صنعت بیشترین کاربرد را دارند.

سیستم انطباق

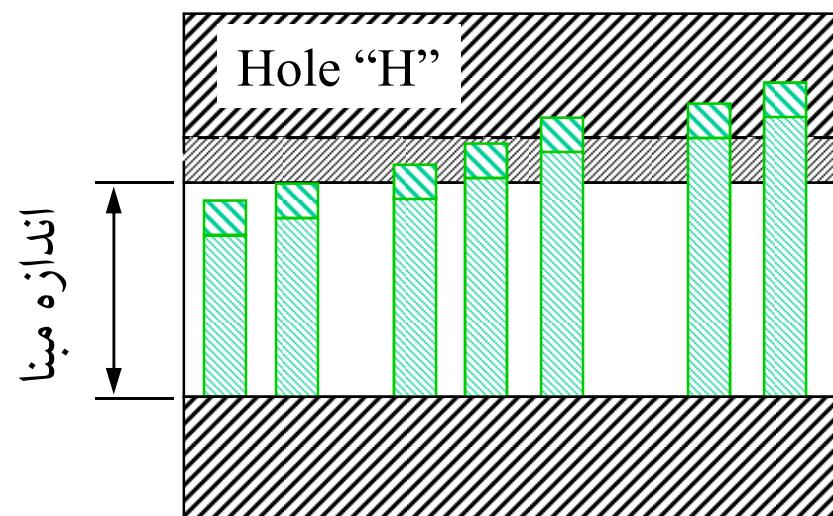
سوراخی با کلاس تلرانس H7، در نظر بگیرید. برای ورود میله‌ای در این سوراخ ، ۲۸ حالت مختلف وجود دارد. در بعضی از این حالات میله به راحتی در داخل سوراخ وارد می‌شود. در برخی از آنها میله در داخل سوراخ لقی دارد و در برخی دیگر باید میله را با فشار وارد سوراخ نمود.

همچنین می‌توان میله‌ای با تلرانسی ثابت در نظر گرفت و تلرانس سوراخها را مطابق شکل تغییر دهیم. این دو روش تحت عنوان سیستم سوراخ مبنا و سیستم میله مبنا شناخته می‌شود.

سیستم انطباق

سیستم سوراخ مبنای: سیستم انطباقی که در آن لقی و یا تداخل لازم، به وسیله ترکیب حاصل از کلاسهای مختلف ترانس میله‌ها با یک کلاس ترانس ثابت سوراخها به دست می‌آید.

سیستم سوراخ مبنای

سیستم انطباق

سیستم سوراخ مبنا:

در سیستم سوراخ مبنا، قطر سوراخ در حالت مبنا ثابت می‌ماند و با تغییر موقعیت تلرانس میله نسبت به خط صفر حالات مختلفی از انطباق به دست می‌آید. در سیستم سوراخ مبنا ابتدا سوراخی با تلرانس معین ساخته می‌شود و سپس با تغییر تلرانس میله حالتهای مختلف انطباق بدست می‌آید. در سیستم سوراخ مبنا موقعیت H برای سوراخ در نظر گرفته می‌شود. البته باید توجه داشت که حرف H تنها بیانگر موقعیت تلرانس نسبت به خط صفر است و میزان تلرانس با عددی که در کنار آن می‌آید (درجه تلرانس) بیان می‌شود. به عنوان مثال H7 (کلاس تلرانس) برای سوراخی به قطر 15 میلیمتر بیانگر تلرانسی به صورت 15^{+18} است.

سیستم انطباق

استاندارد ایزو برای بیان کردن مقدار تلرانسها در انطباقات مختلف از جداولی استفاده می‌کند. در جداولی که برای سیستم سوراخ مبنا طراحی شده است ستونهایی وجود دارد که مقادیر انحراف بالا و پایین را برای درجات مختلف تلرانس H بر حسب قطرهای مختلف بیان می‌کند. با مقایسه تلرانس سوراخ و میله حالت انطباق را می‌توان تشخیص داد.

سیستم انطباق

Nominal Dimension		Tolerance Zone in mm (Internal Measurements)						
over	to	H7	H8	H9	H11	H13	H14	
0	1	+0.010 0	+0.014 0	+0.025 0	+0.060 0	+0.14 0		
1	3	+0.010 0	+0.014 0	+0.025 0	+0.060 0	+0.14 0	+0.25 0	
3	6	+0.012 0	+0.018 0	+0.030 0	+0.075 0	+0.18 0	+0.30 0	
6	10	+0.015 0	+0.022 0	+0.036 0	+0.090 0	+0.22 0	+0.36 0	
10	18	+0.018 0	+0.027 0	+0.043 0	+0.110 0	+0.27 0	+0.43 0	
18	30	+0.021 0	+0.033 0	+0.052 0	+0.130 0	+0.33 0	+0.52 0	
30	50					+0.39 0	+0.62 0	
50	80					+0.46 0	+0.74 0	
80	120					+0.54 0	+0.87 0	

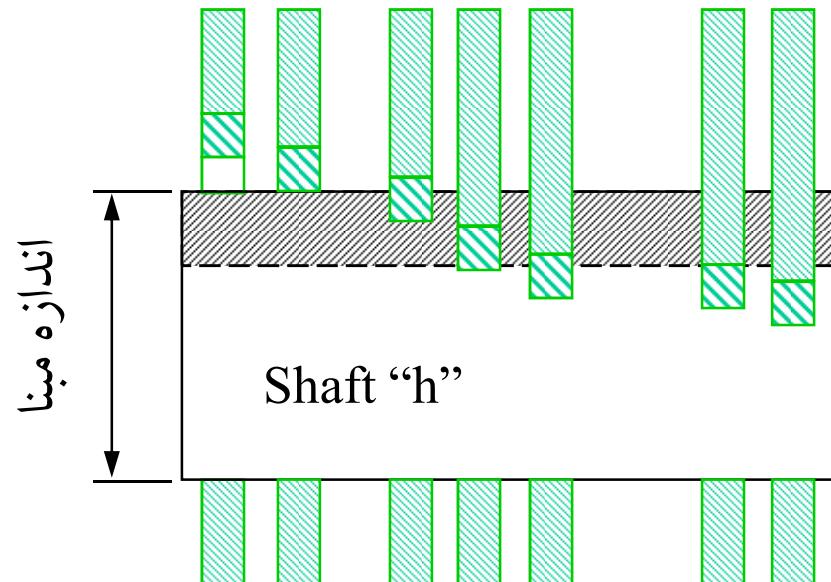
سیستم انطباق

در صنعت همواره به این صورت نخواهد بود که ابتدا سوراخ و سپس میله طراحی شود. بلکه گاهی اوقات ابتدا میله طراحی می‌شود و سپس قطر سوراخ مطابق با آن تغییر می‌کند. این مطلب ما را به سمت تعریف سیستم دیگر برای انطباقات موسوم به سیستم میله مبنا رهنمون می‌سازد.

سیستم انطباق

سیستم میله مینا: سیستم انطباقی که در آن لقی و یا تداخل لازم، به وسیله ترکیب حاصل از کلاسهای مختلف ترانس سوراخها با یک کلاس ترانس ثابت میله ایجاد می‌شود.

سیستم میله مینا

سیستم انطباق

سیستم میله مبنا:

سیستم میله مبنا، قطر میله در حالت مبنا ثابت می‌ماند و با تغییر موقعیت ترانس سوراخ نسبت به خط صفر حالات مختلفی از انطباق بدست می‌آید. در سیستم میله مبنا، موقعیت h برای میله در نظر گرفته می‌شود.

سیستم انطباق

Nominal Dimension		Tolerance Zone in mm (External Measurements)								
over	to	m6	h6	h8	h10	h11	h13	h14	h15	h16
0	1	+0.002 +0.008	0 -0.006	0 -0.014	0 -0.040	0 -0.060	0 -0.14			
1	3	+0.002 +0.008	0 -0.006	0 -0.014	0 -0.040	0 -0.060	0 -0.14	0 -0.25	0 -0.40	0 -0.60
3	6	+0.004 +0.012	0 -0.008	0 -0.018	0 -0.048	0 -0.075	0 -0.18	0 -0.30	0 -0.48	0 -0.75
6	10	+0.006 +0.015	0 -0.009	0 -0.022	0 -0.058	0 -0.090	0 -0.22	0 -0.36	0 -0.58	0 -0.90
10	18	+0.007 +0.018	0 -0.011	0 -0.027	0 -0.070	0 -0.110	0 -0.27	0 -0.43	0 -0.70	0 -1.10
18	30	+0.008 +0.021	0 -0.030	0 -0.033	0 -0.084	0 -0.130	0 -0.33	0 -0.52	0 -0.84	0 -1.30
30	50						0 -0.39	0 -0.62	0 -1.00	0 -1.60
50	80						0 -0.46	0 -0.74	0 -1.20	0 -1.90
80	120						0 -0.54	0 -0.87	0 -1.40	0 -2.20

سیستم انطباق

$$\phi 100 \frac{H7}{g6}$$

مثال: مفهوم انطباق زیر را بیان نمایید.

واضح که سوراخ مینا واقع شده است و اندازه سوراخ :

$H7$ = انحراف پایینی

$0 + IT7 = 0 + 0.035 = 0.035$ = انحراف بالایی

$$\phi 100^{+0.035}_0$$

↑
 $\phi 100$ جدول

اندازه میله :

$$\phi 100 g6 \rightarrow g6 \rightarrow \phi 100 \text{ - انحراف بالایی} = -0.012$$

↓
 $\phi 100$ جدول

$$\phi 100^{-0.012}_{-0.034}$$

$$-0.012 - IT6 = -0.012 - 0.022 = -0.034 \text{ = انحراف پایینی}$$

مقدمه‌ای بر تلرانس گذاری هندسی

تلرانس‌های هندسی

از آنجا که هیچیک از ابعاد جسم را نمی‌توان بدون انحراف از اندازه اسمی ساخت، از طرف دیگر هرگز نمی‌توان جسمی را بدون خطاهای هندسی تولید کرد.

به عنوان مثال؛ یک استوانه که در صنعت ساخته می‌شود هیچگاه به صورت استوانه‌ی تئوری نخواهد بود.

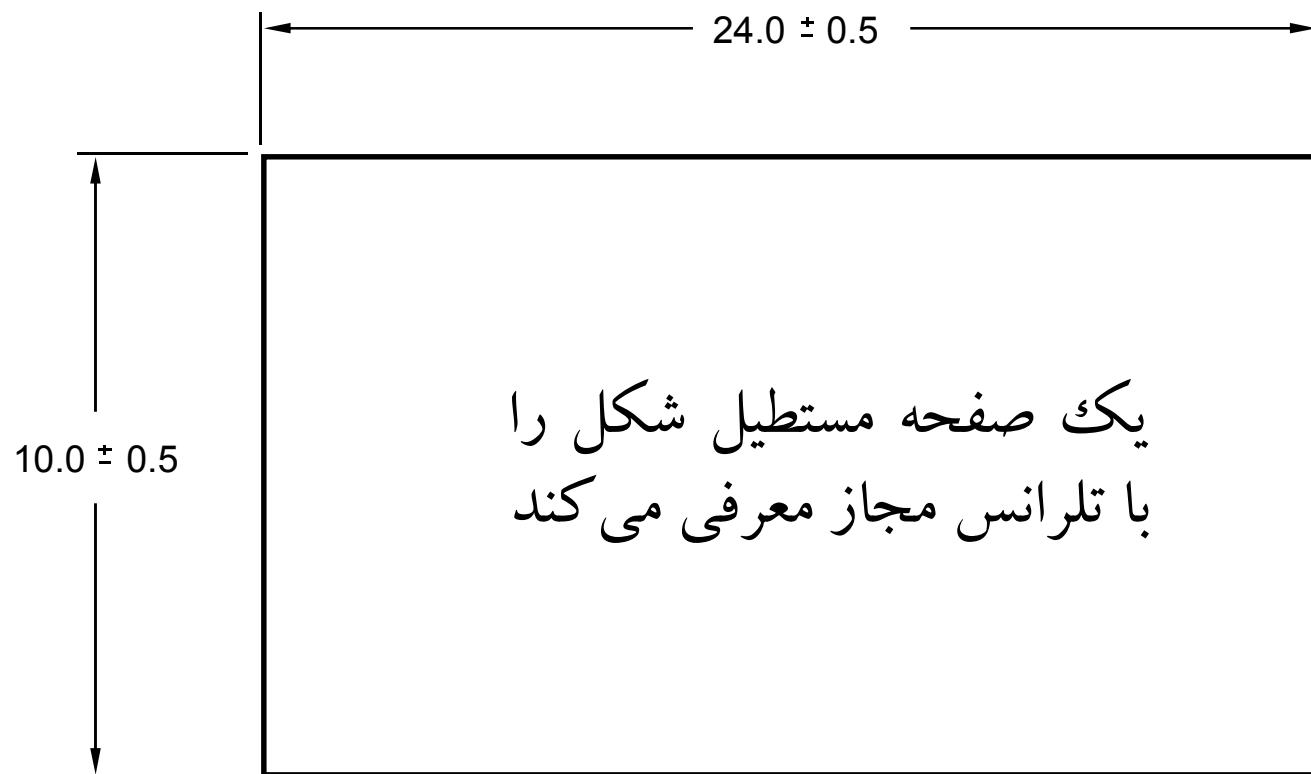
تلرانس‌های هندسی میزان حد مجاز تغییر شکل جسم از حالت تئوری را معرفی می‌کند.

به این مثال دقت کنید.

تلرانس های هندسی

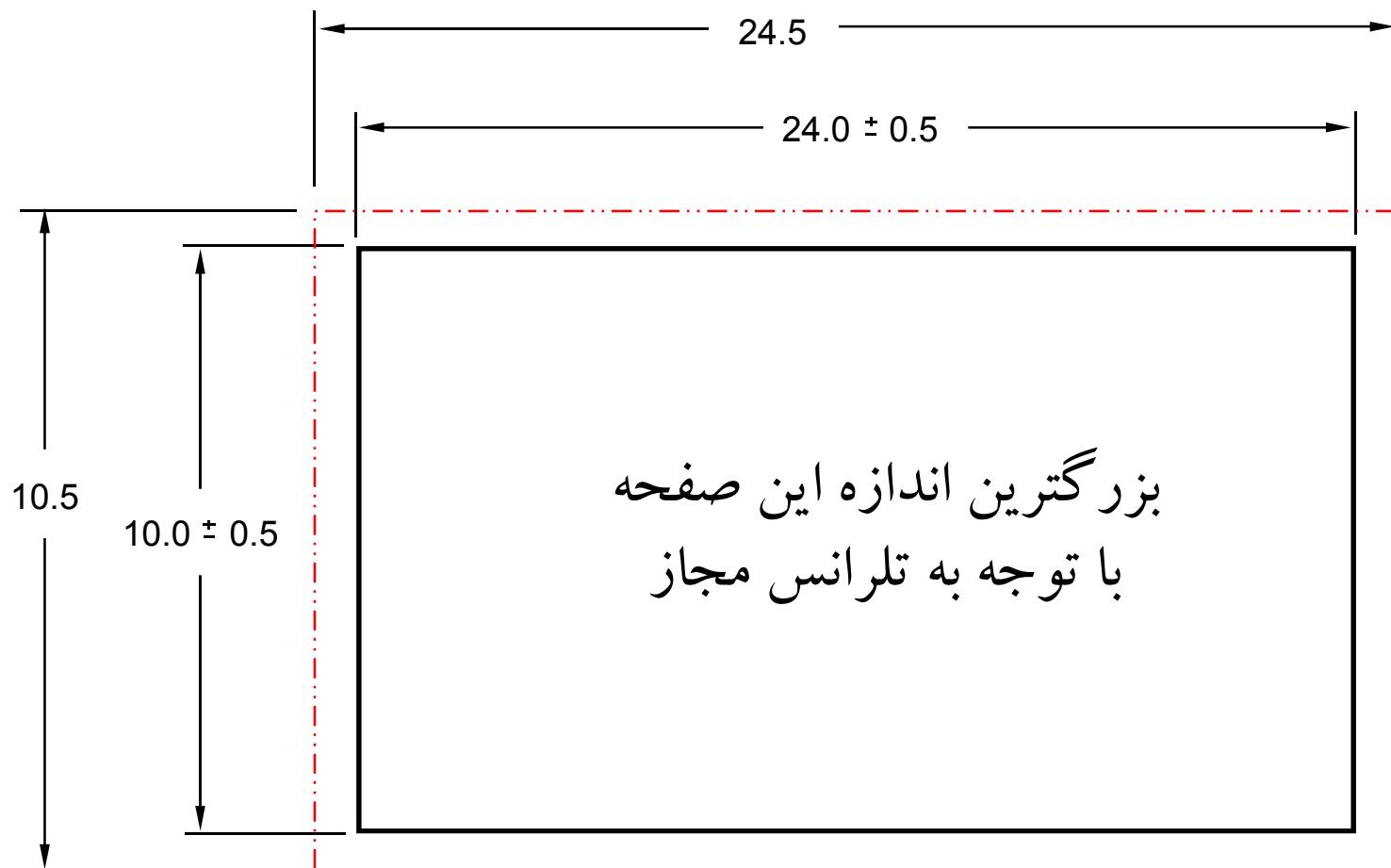
مثال ۱

تلرانس های هندسی

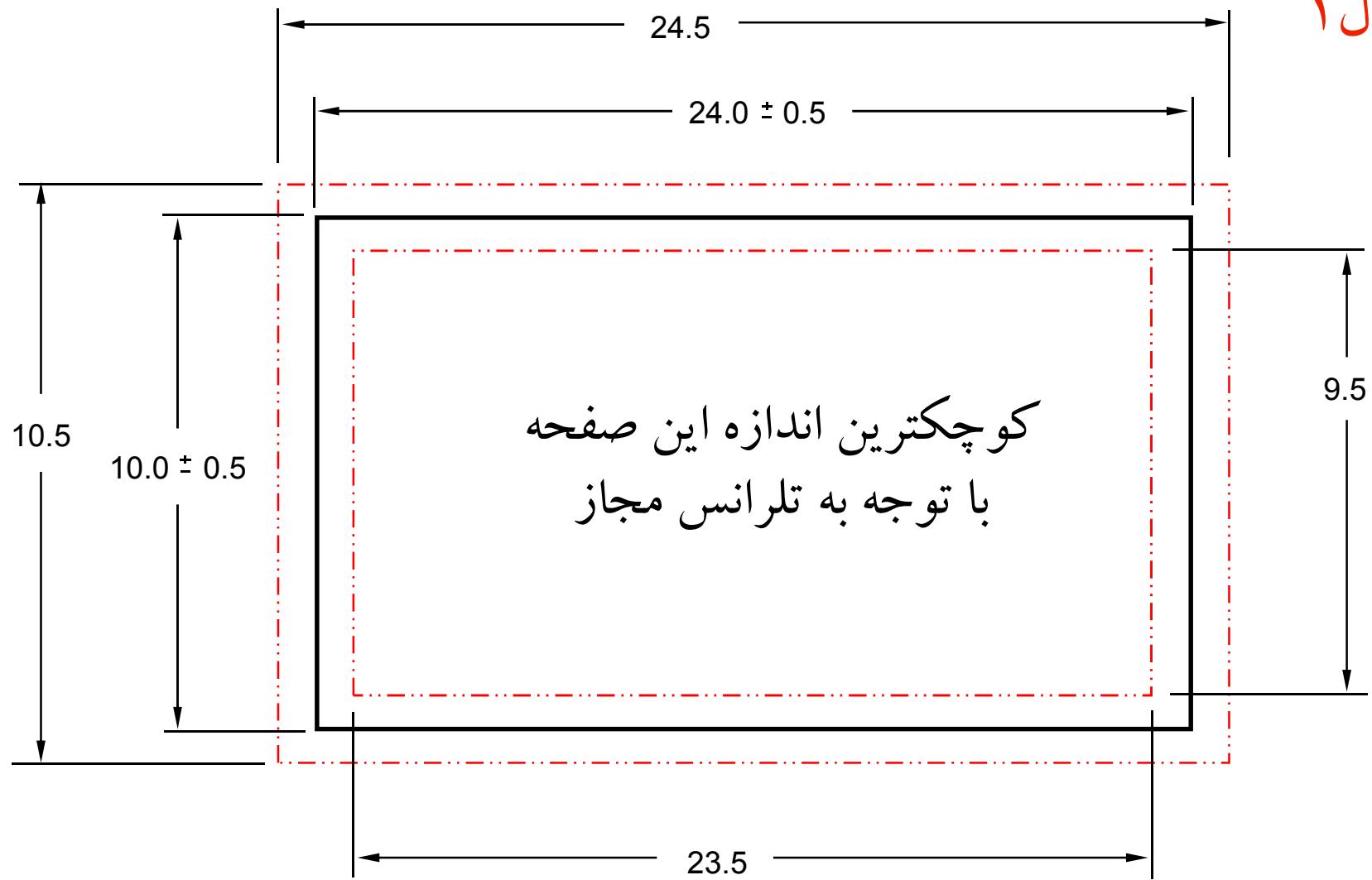
مثال ۱

تلرانس های هندسی

مثال ۱

تلرانس های هندسی

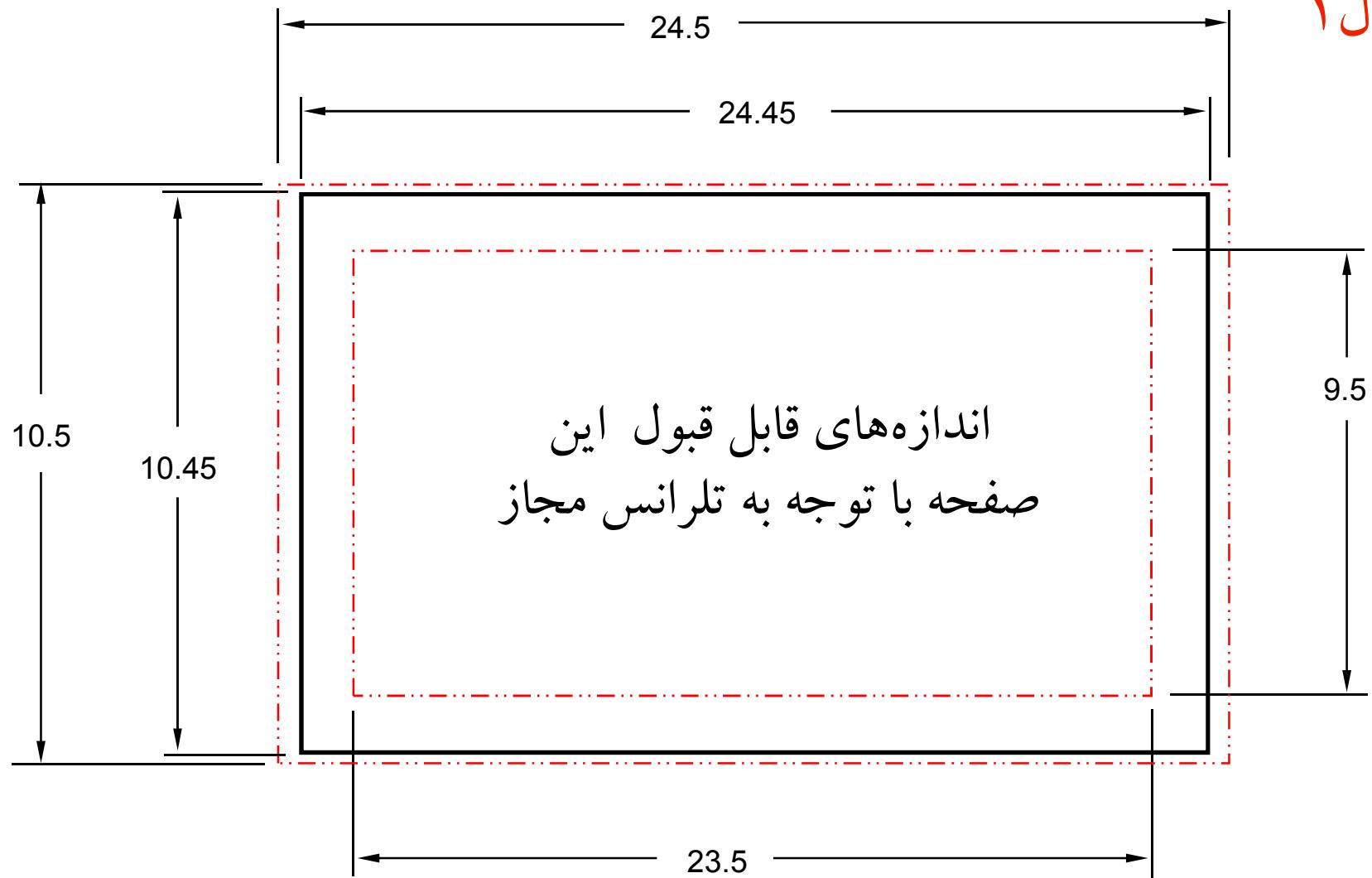
مثال ۱

تلرانس های هندسی

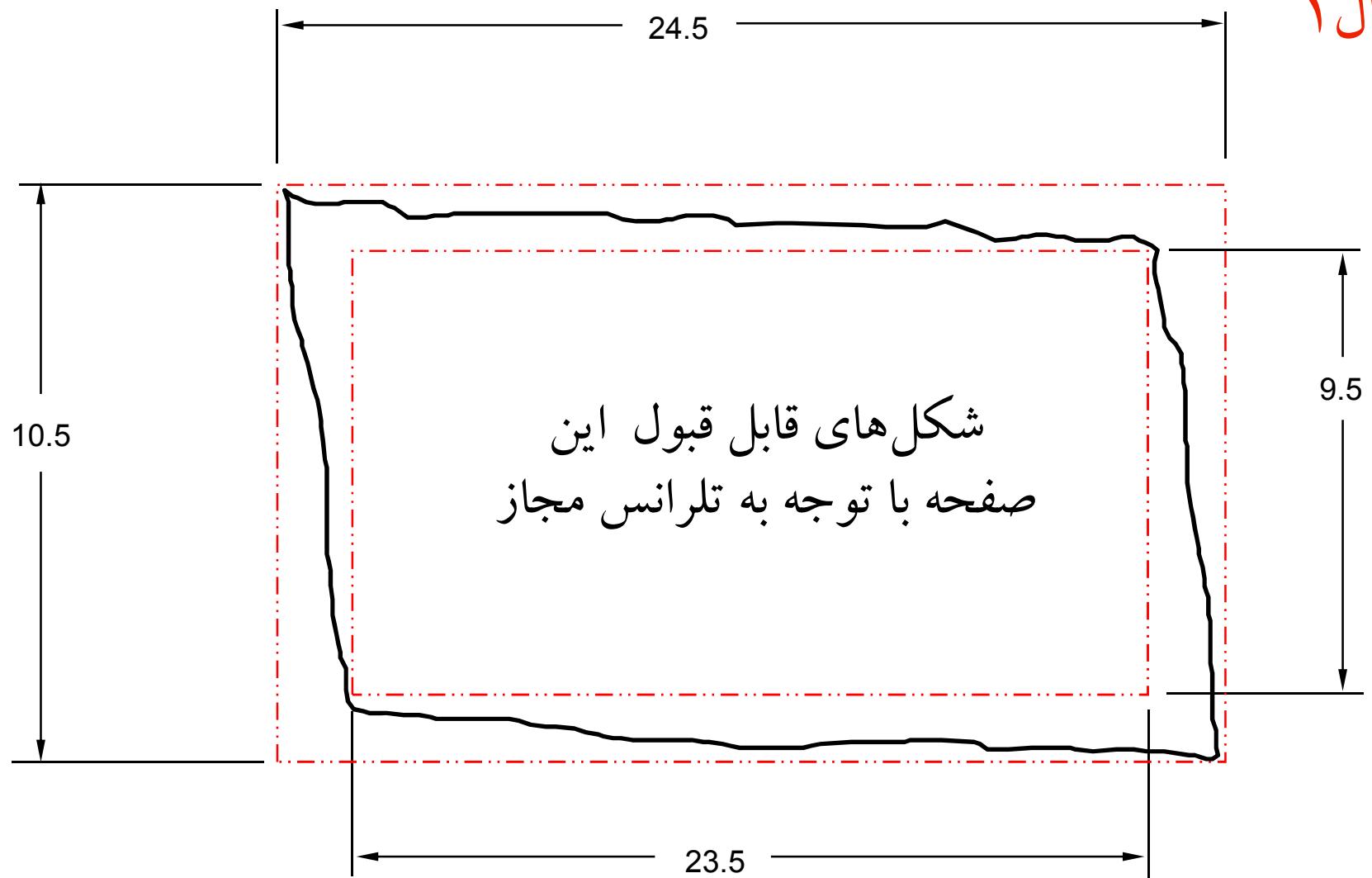
مثال ۱

تلرانس های هندسی

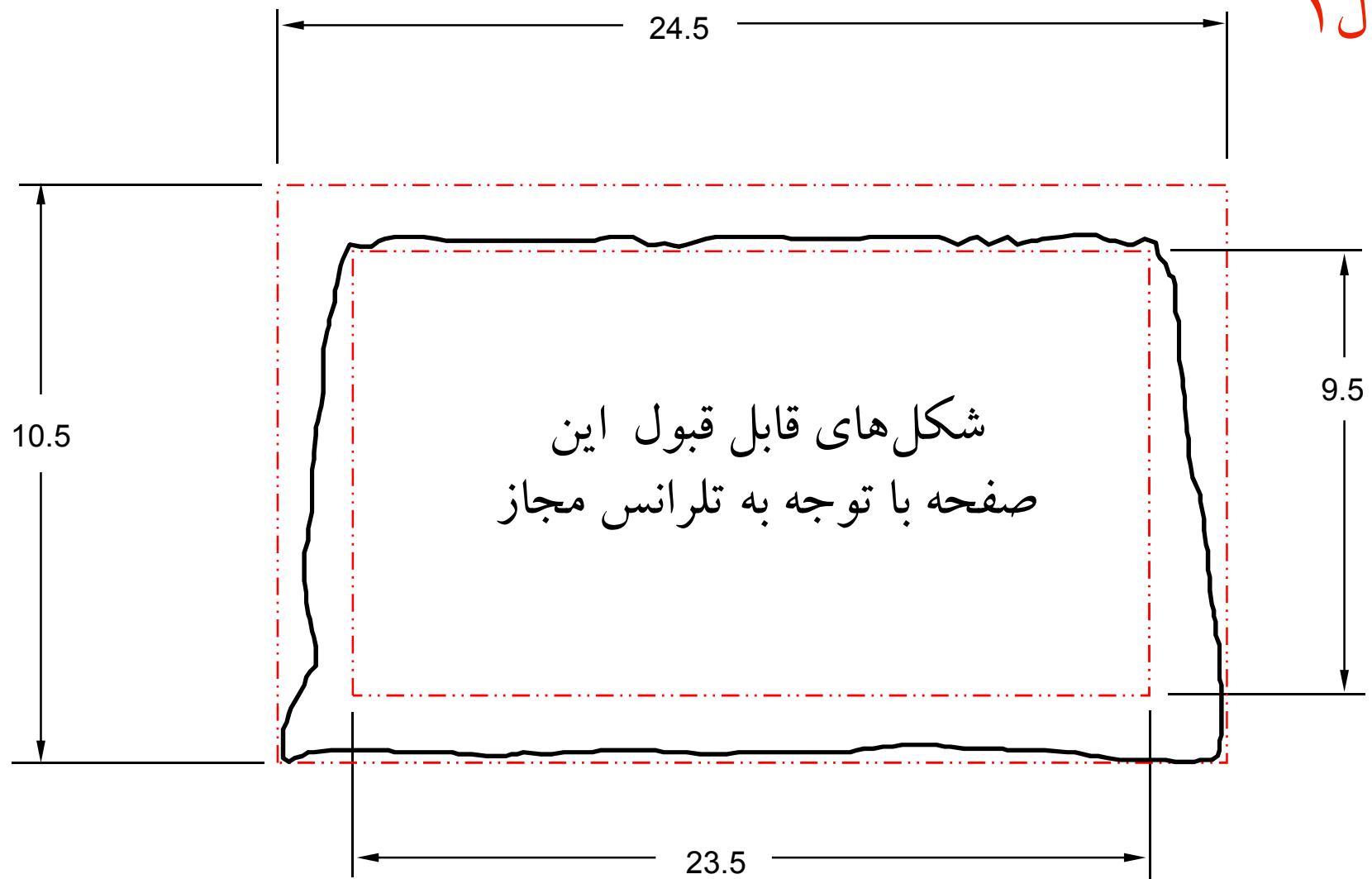
مثال ۱

تلرانس های هندسی

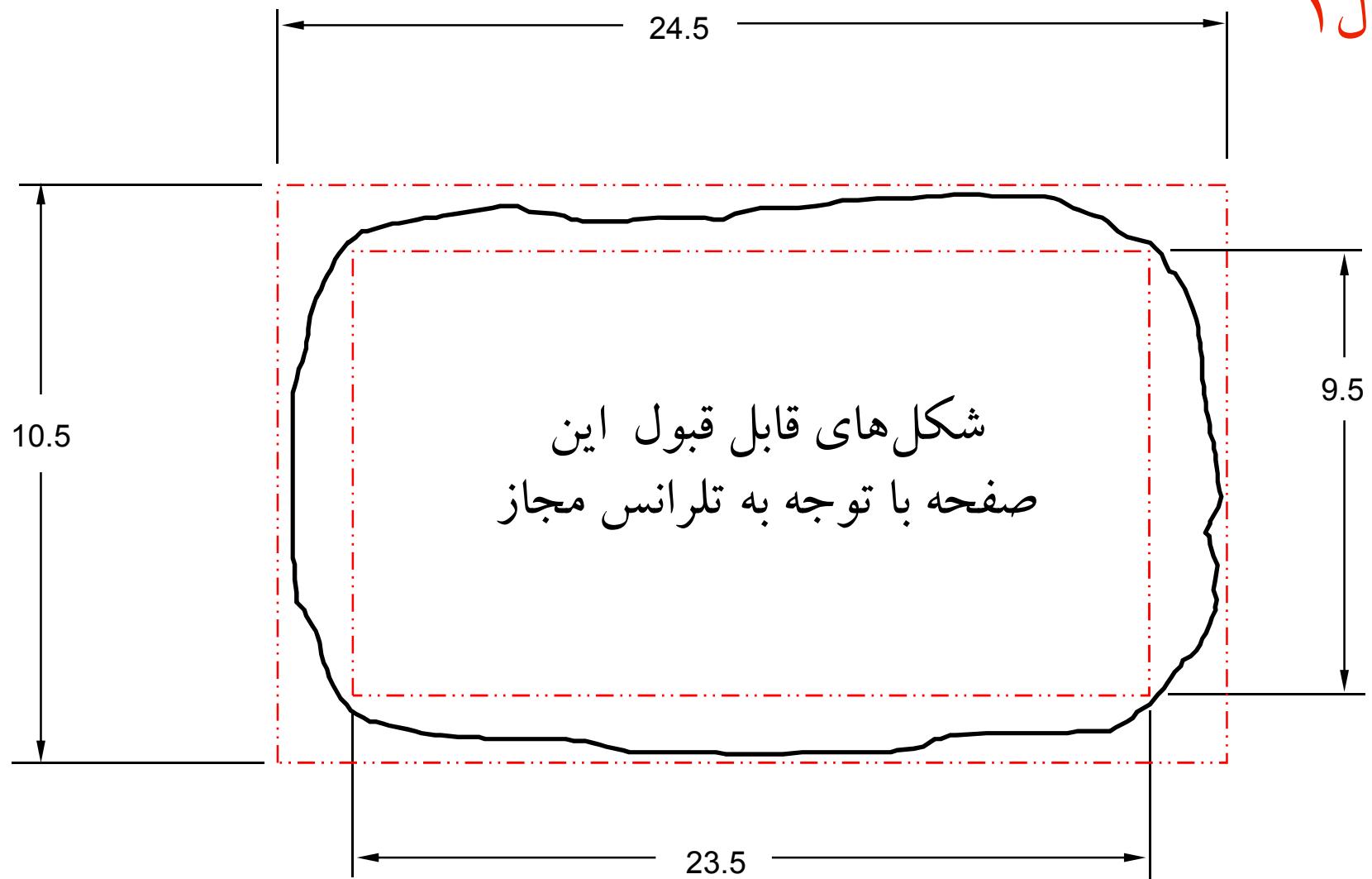
مثال ۱

تلرانس های هندسی

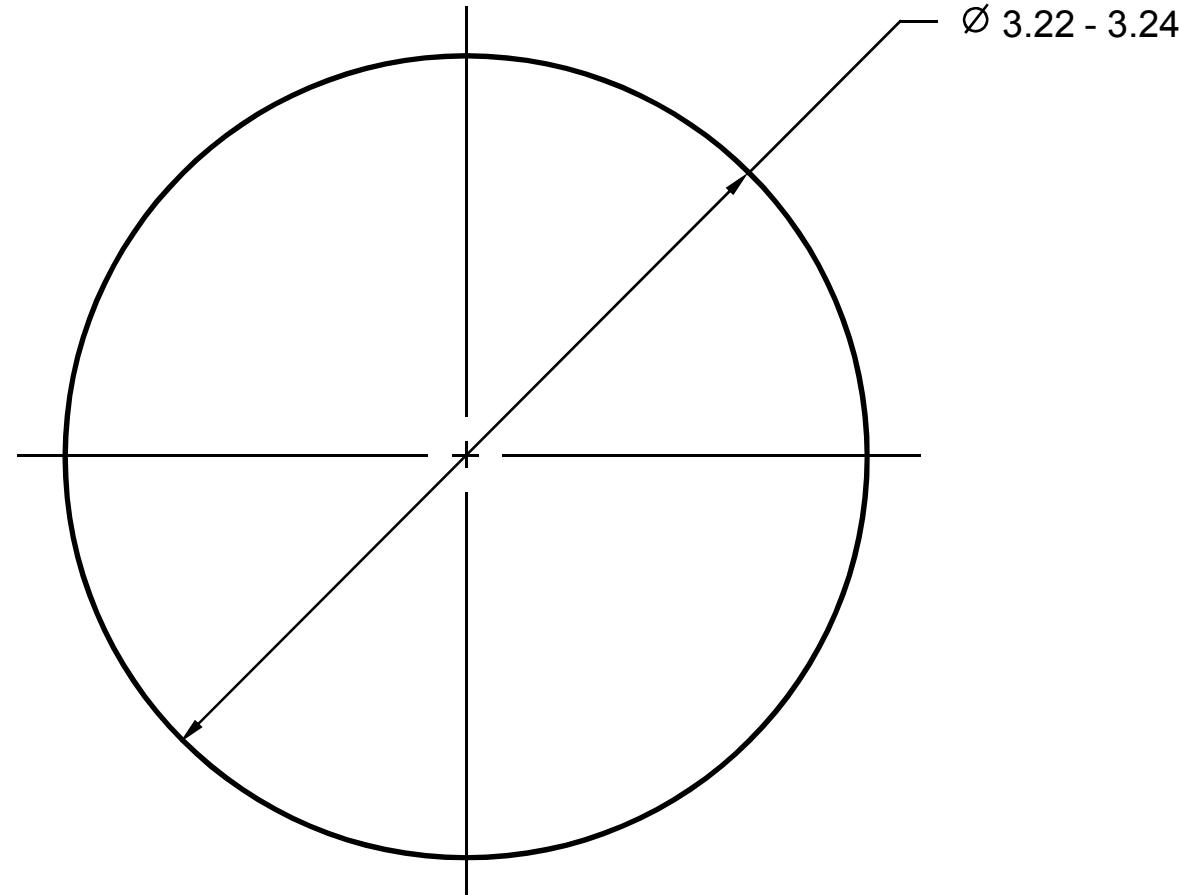
مثال ۱

تلرانس های هندسی

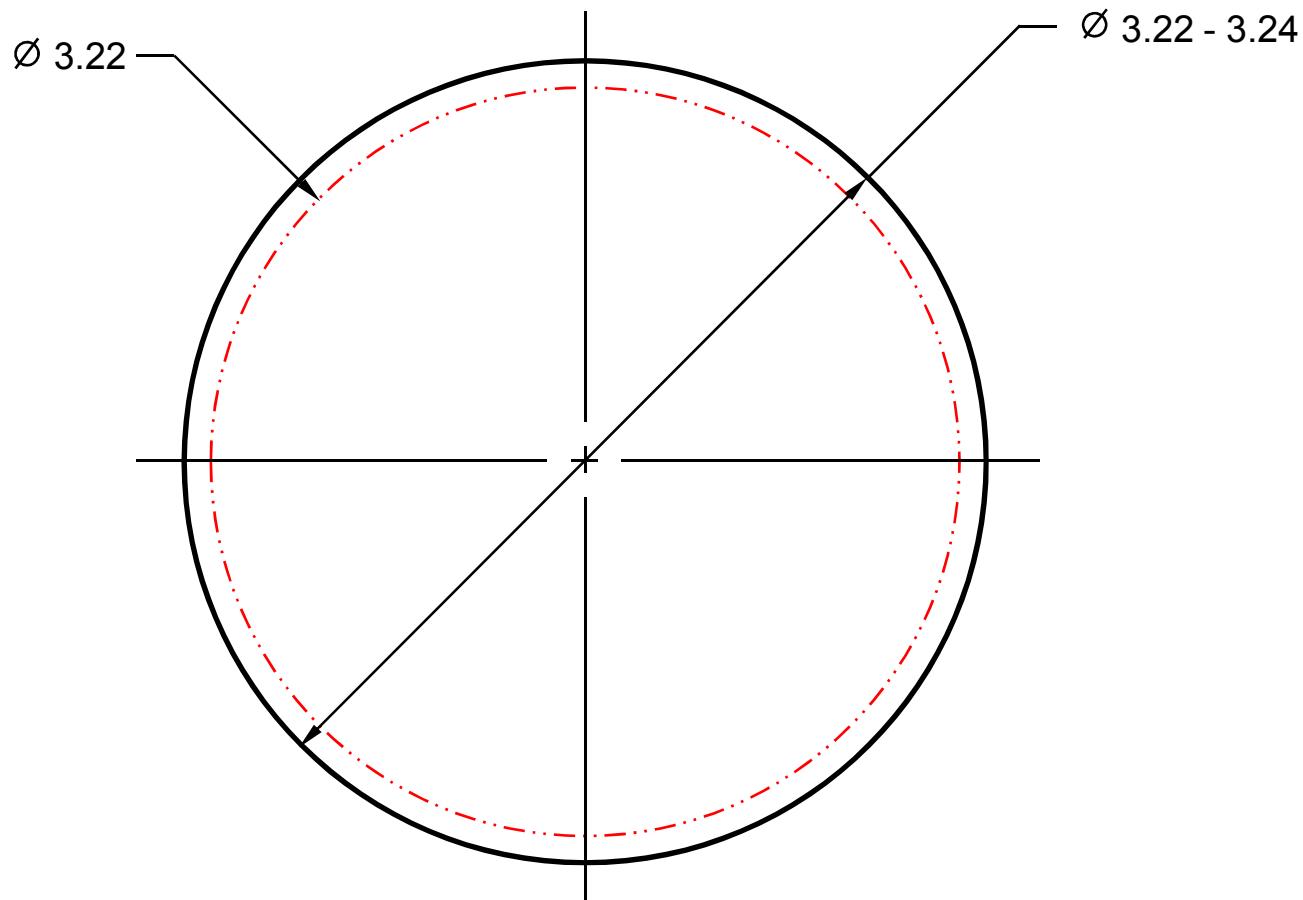
مثال ۲

تلرانس های هندسی

مثال ۲

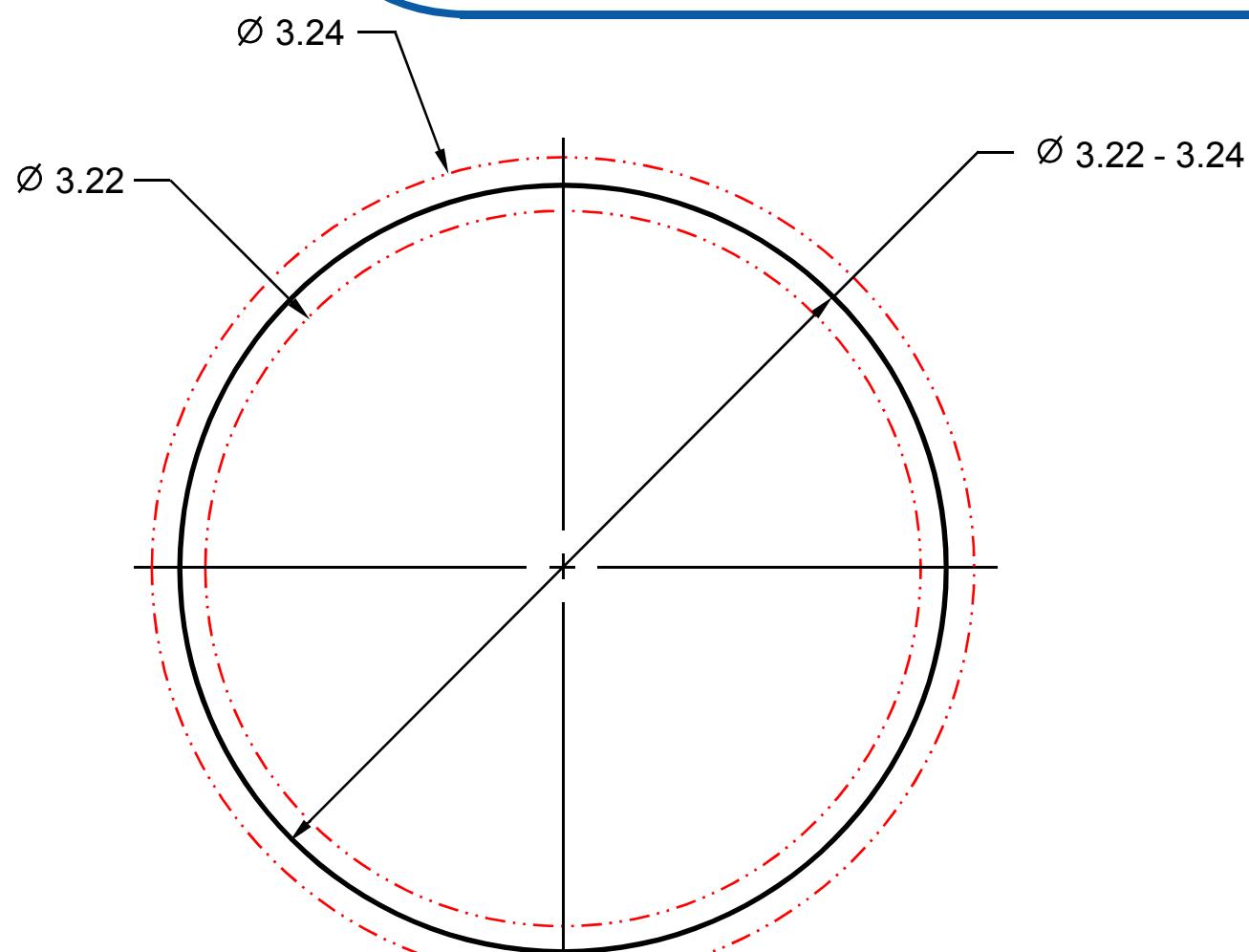

کوچکترین اندازه این صفحه با توجه به تلرانس مجاز

تلرانس های هندسی

مثال ۲

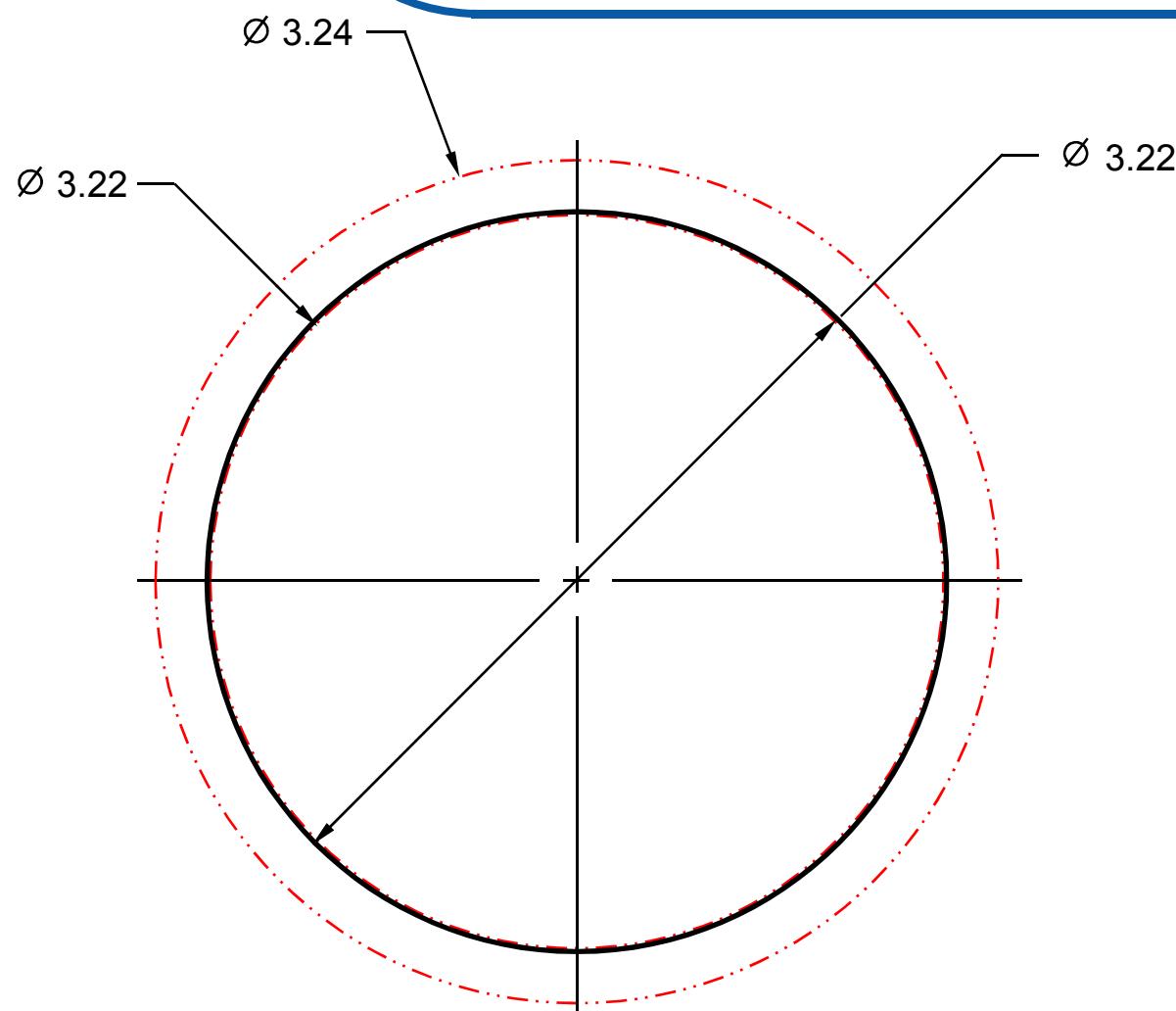

بزرگترین اندازه این صفحه با توجه به تلرانس مجاز

تلرانس های هندسی

مثال ۲

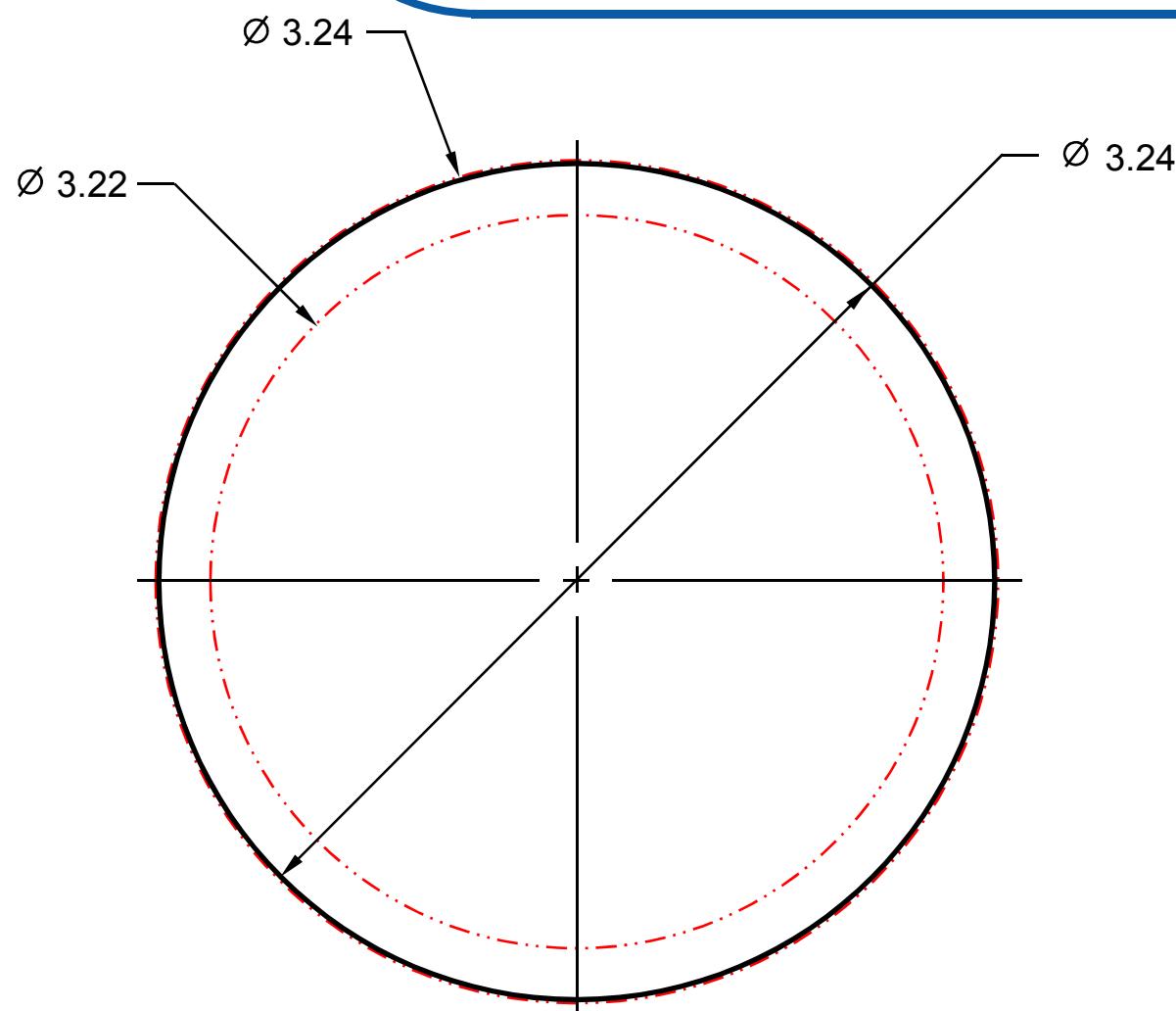

اندازه های قابل قبول این صفحه با توجه به تلرانس مجاز

تلرانس های هندسی

مثال ۲

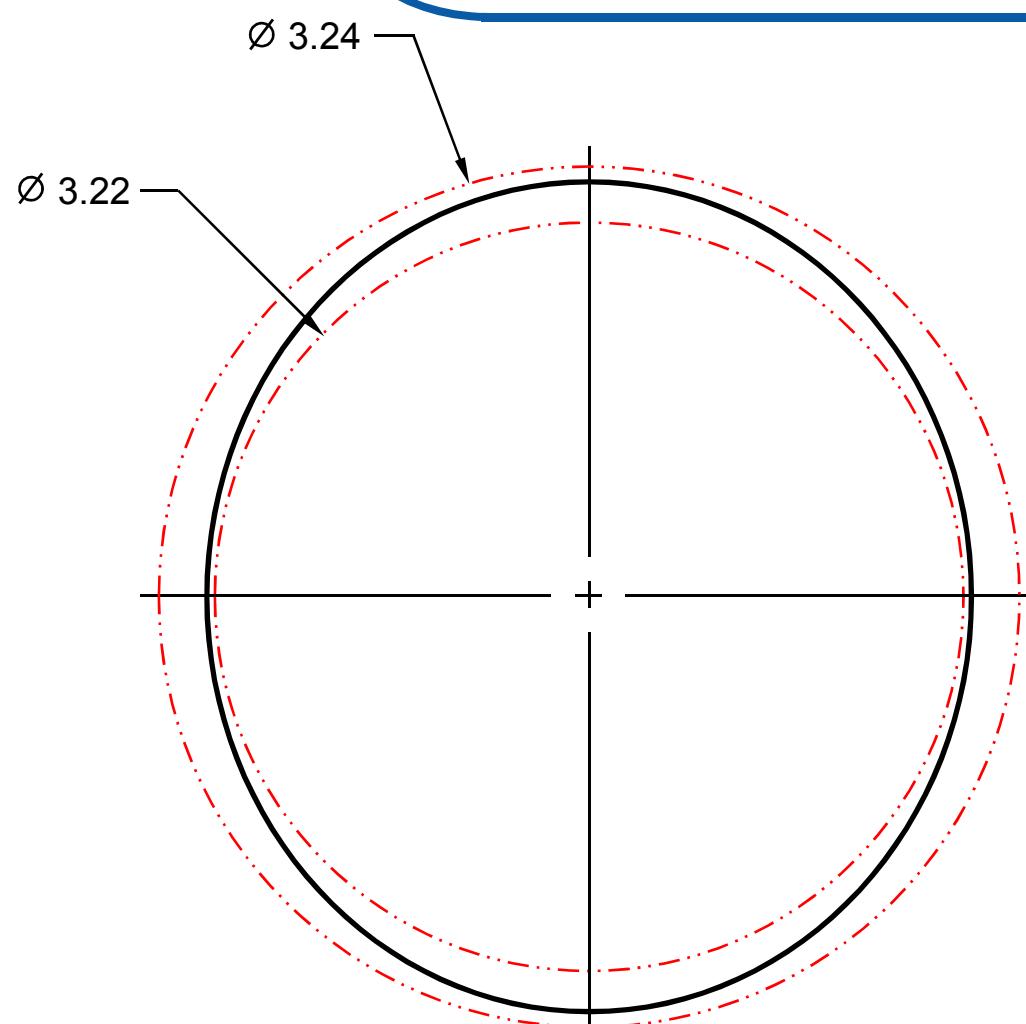

اندازه های قابل قبول این صفحه با توجه به تلرانس مجاز

تلرانس های هندسی

مثال ۲

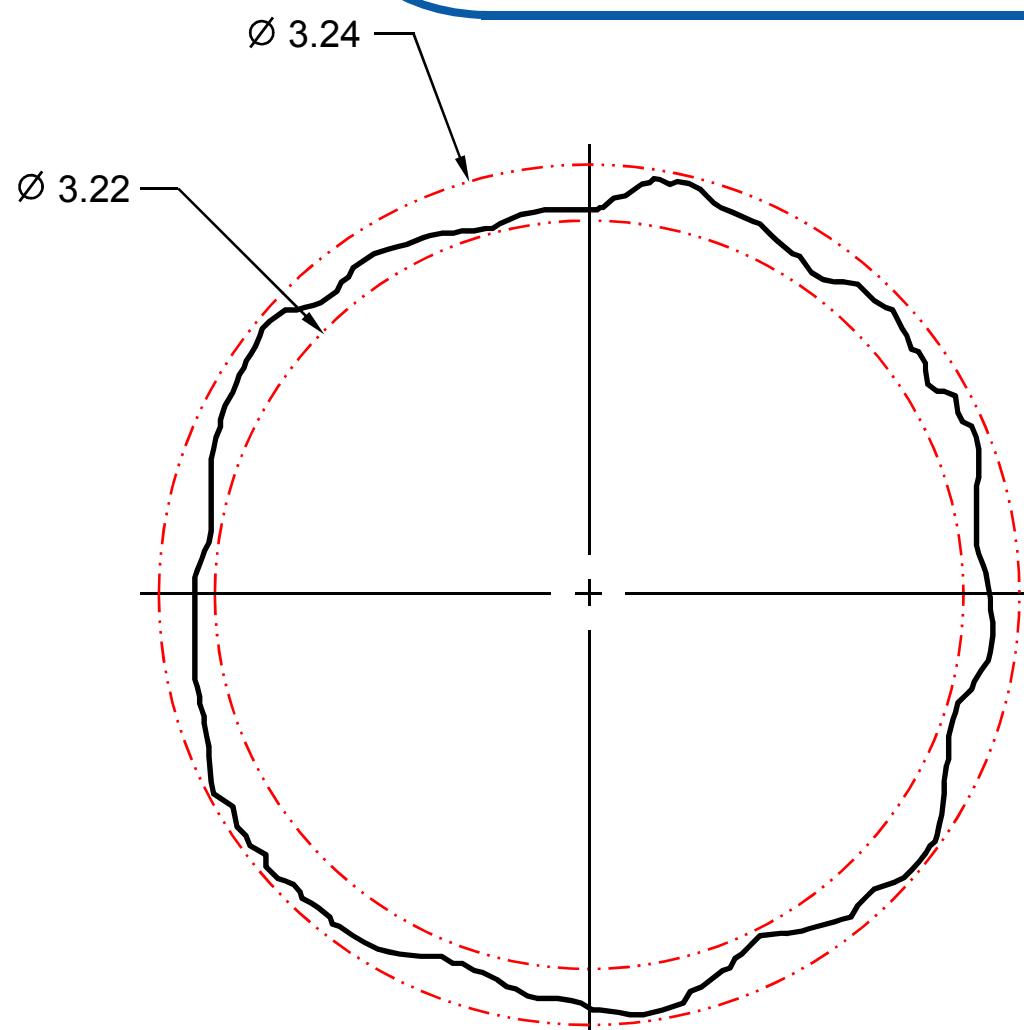

شکل های قابل قبول این صفحه با توجه به تلرانس مجاز

تلرانس های هندسی

مثال ۲

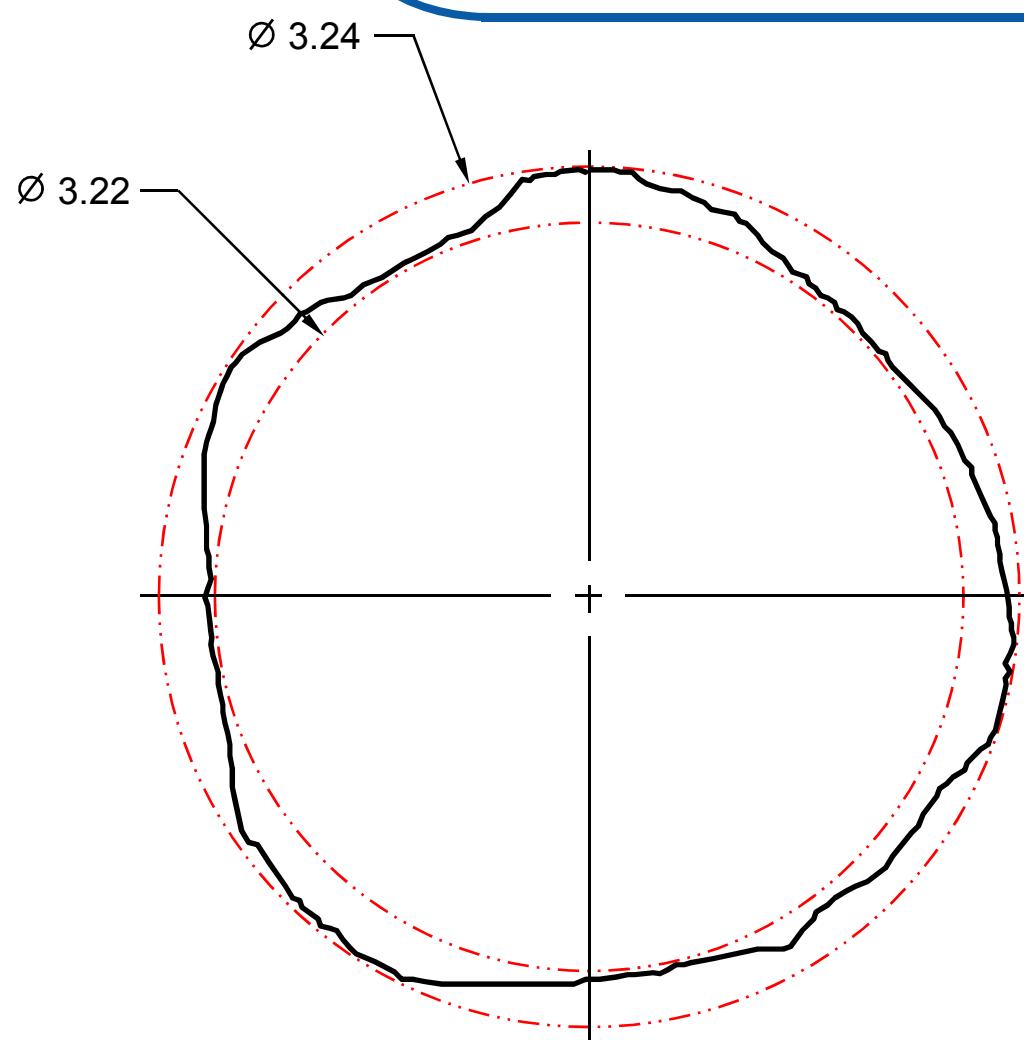

شکل های قابل قبول این صفحه با توجه به تلرانس مجاز

تلرانس های هندسی

مثال ۲

شکل های قابل قبول این صفحه با توجه به تلرانس مجاز

تلرانس گذاری هندسی

بعد گذاری و تلرانس گذاری هندسی (Geometric Dimensioning and Tolerancing) یک زبان بین‌المللی مهندسی است که در نقشه‌های مهندسی به منظور توصیف سه بعدی محصول به کار می‌رود.

ابعاد و تلرانس‌های هندسی، یک سری نمادهای شناخته شده بین‌المللی هستند که بهتر از کلمات و عبارات می‌توانند محصول را تشریح کنند. در واقع این نمادها تعاریف جامع و روشنی، از اجزاء یک قطعه (پین، سوراخ، شیار و ...) را به ما ارائه می‌دهند.

تلرانس گذاری هندسی

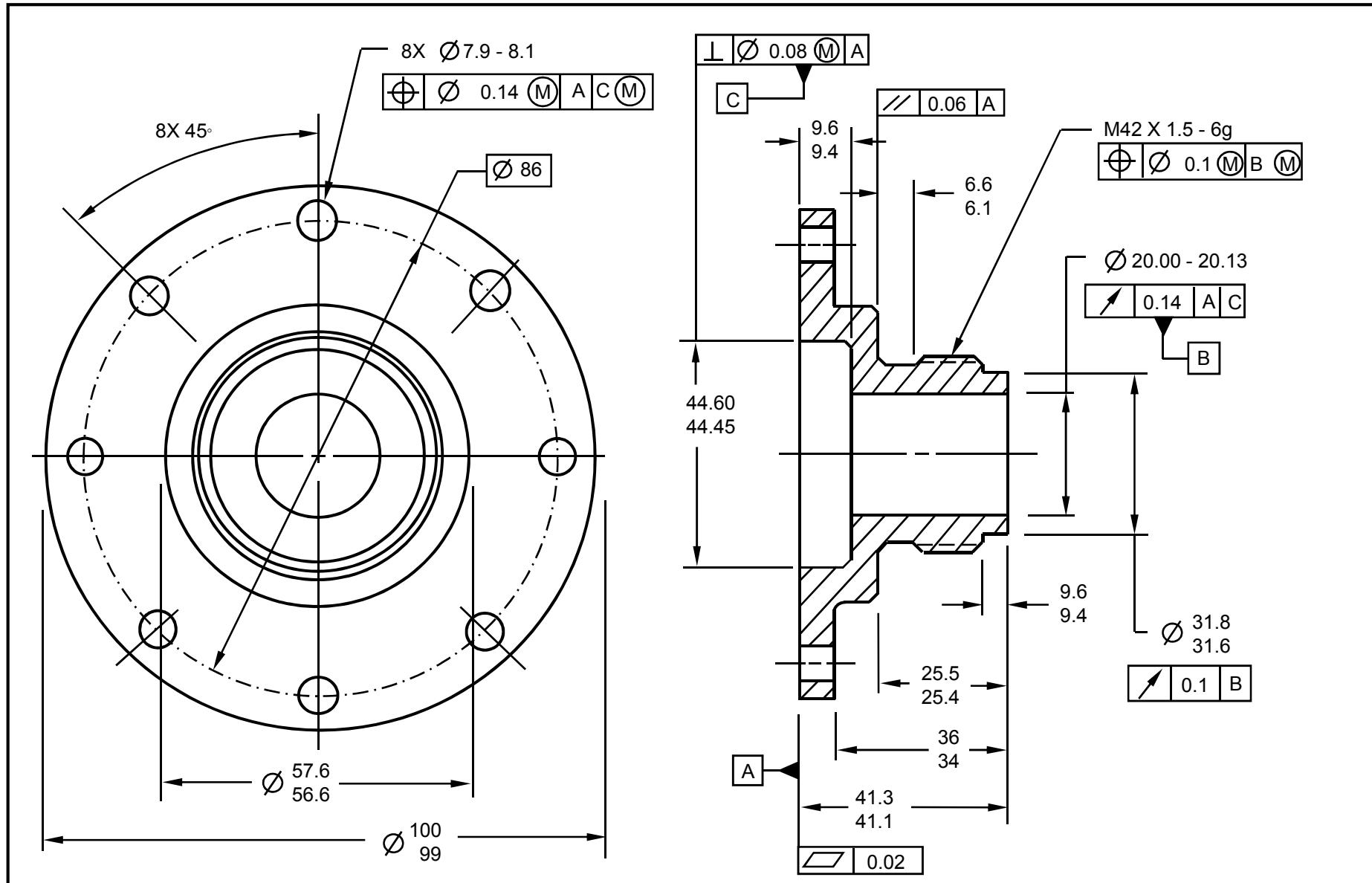
جزء - شکل

جزء - شکل برای بیان قسمتی از قطعه به کار می‌رود و می‌تواند یک سطح، پین، سوراخ و یا شیار و ... باشد، قطعات می‌تواند اجزای زیادی داشته باشند.

تلرانس گذاری هندسی، سیستمی بر مبنای جزء به جزء قطعه است.
جزء - شکل‌های می‌تواند دارای اندازه و یا بدون اندازه باشند.

تلرانس گذاری هندسی

تلرانس گذاری هندسی

چهارده نماد ویژه هندسی وجود دارد، این نمادها در اولین قسمت سمت چپ کادر کنترل جزء-شکل قرار می‌گیرند و مشخصات مورد نیاز جزء-شکل را بیان می‌کنند.

مشخصات هندسی: تلرانس‌های فرم، پروفیل، جهت، موقعیت، لنگی.

نمادهای تلرانس هندسی:

نوع تلرانس	مشخصه	نماد
برای جزء-شکل‌های منفرد (مستقل)	راستی	—
	تحتی	□
	گردی	○
	استوانه‌ای	Ø
برای جزء-شکل‌های منفرد و وابسته	پروفیل خطی	⌒
	پروفیل سطحی	⌒

نمادهای تلرانس هندسی:

نماد	مشخصه	نوع تلرانس	برای جزء-شکل‌های وابسته
\angle	زاویه‌ای	جهت	موقعیت(مکان)
\perp	تعامد		
//	توازی		
\oplus	موقعیت	لنگی	لنگی در یک دور
\odot	هم مرکزی		
\equiv	تقارن	لنگی در کل	\curvearrowleft
\curvearrowright	لنگی در کل		

نمادهای تلرانس هندسی:

تلرانس گذاری هندسی زبان دقیقی است که فرم، پروفیل، جهت و موقعیت اجزای قطعه را در محدوده تلرانس گذاری توصیف می‌کند.

برای بیان تلرانس‌های هندسی از کادری مطابق شکل زیر استفاده می‌شود. در این کادر اعداد، حروف و اشکال مختلفی برای بیان تلرانس‌های هندسی آورده می‌شود. همچنین برای آنکه تلرانس‌ها را نسبت به سطحی خاص بیان شود، باید یک سطح به عنوان سطح مبنا در نقشه معرفی شود.

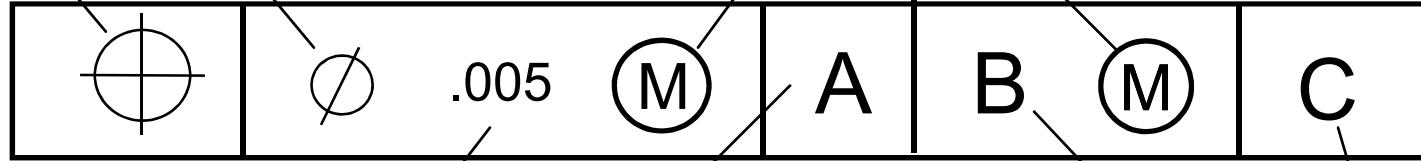
	\emptyset	.005		A	B		C
--	-------------	------	--	---	---	--	---

نمادهای تلرانس هندسی:

نماد تلرانس هندسی

توصیف محدوده (در اینجا دایره)

اصلاح کننده جزء - شکل

مبنای اولیه

مبنای ثانویه

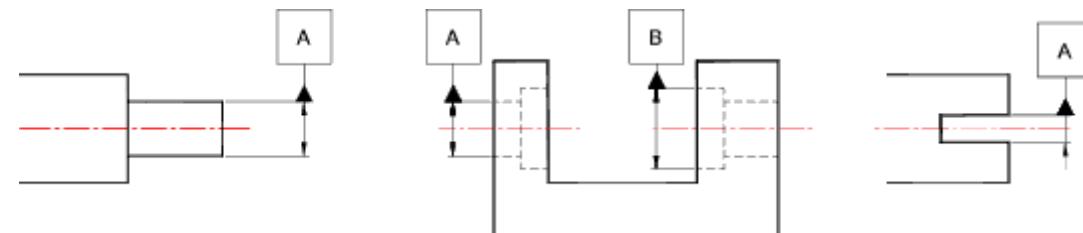
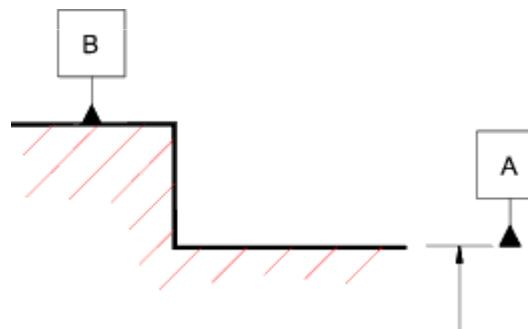
مبنای ثالث

اندازه تلرانس

تلرانس‌های هندسی

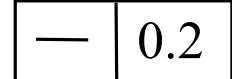
برای معرفی سطح مبنا؛ حرف بزرگی در داخل یک کادر که به وسیله خط نازکی به یک مثلث مبنای توپر و یا توخالی وصل می‌شود در محل مورد نظر رسم می‌شود.

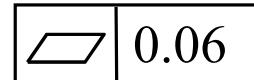

نمادهای تلرانس هندسی:

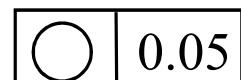
تلرانس راستی: این تلرانس برای یک خط تعریف می‌شود و نشان می‌دهد که خط مورد نظر بین دو خط موازی با فاصله \pm قرار گرفته است.

تلرانس تختی: این تلرانس برای یک صفحه تعریف می‌شود و نشان می‌دهد که سطح مورد نظر بین دو سطح موازی با فاصله \pm قرار گرفته است.

تلرانس گردی: این تلرانس نشان می‌دهد که دایره مورد نظر بین دو دایره که فاصله شعاعی آن برابر \pm است قرار دارد.

نمادهای تلرانس هندسی:

تلرانس استوانه‌ای: این تلرانس نشان می‌دهد که سطح خارجی استوانه، بین دو سطح استوانه‌ای با شعاع t قرار دارد.

\varnothing	0.2
---------------	-----

تلرانس توازی : این تلرانس نشان می‌دهد که سطح تلرانس باید بین دو سطح که با سطح مرجع موازی هستند و فاصله آنها از یکدیگر برابر t است قرار گیرد.

//	0.03	A
----	------	---

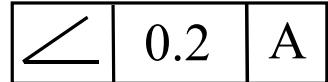
تلرانس تعامد: تلرانس تعامد، عمود بودن یک سطح را نسبت به سطح مرجع نشان می‌دهد.

\perp	0.2	A
---------	-----	---

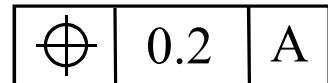

نمادهای تلرانس هندسی:

تلرانس زاویه دار بودن: در این تلرانس ضلع بزرگتر زاویه به عنوان سطح مرجع انتخاب می‌شود و وضعیت ضلع کوچکتر زاویه بررسی می‌شود. در این حالت ضلع کوچکتر باید بین دو سطح شیبدار موازی با فاصله t از یکدیگر قرار گیرند.

تلرانس موقعیت: در این تلرانس، میزان انحراف یک موقعیت مشخص را نسبت به موقعیت تئوری آن بیان می‌کند. به عنوان مثال میزان انحراف موقعیت مرکز یک سوراخ توسط تلرانس موقعیت بیان می‌شود.

نمادهای تلرانس هندسی:

تلرانس هم محوری: محوری که این تلرانس برای آن بیان شده است، باید در داخل استوانه‌ای هم مرکز نسبت به محور مرجع و به قطر t قرار گیرد.

◎	\emptyset	0.1	D
---	-------------	-----	---

تلرانس لنگی در یک دور (شعاعی و یا محوری): این تلرانس برای مقطعی از یک محور تعریف می‌شود و بیانگر آن است که میزان لنگی در آن مقطع به اندازه t است.

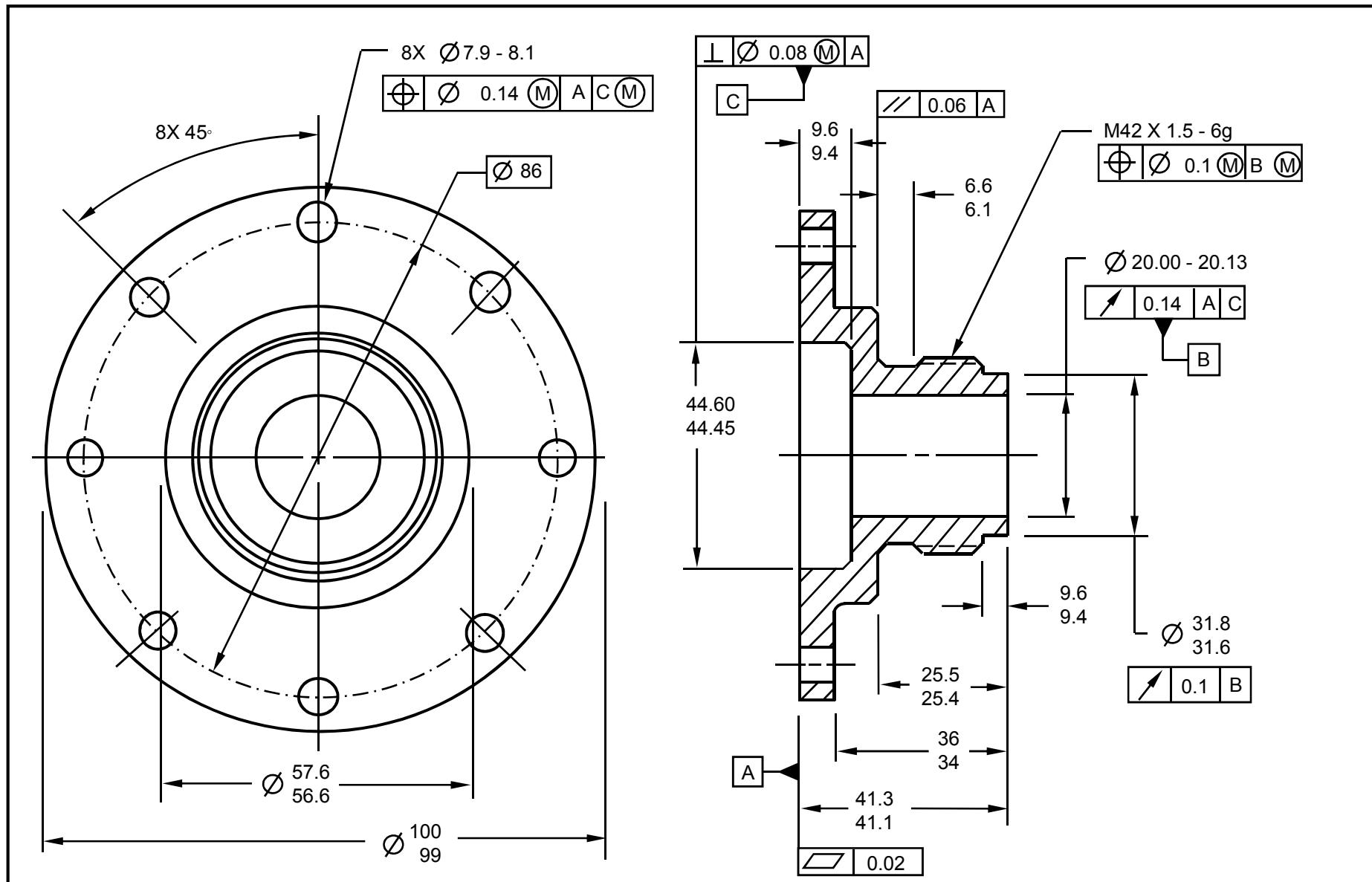
↗	0.2	A
---	-----	---

تلرانس لنگی در کل (شعاعی و یا محوری): این تلرانس بیانگر آن است که تمام نقاط سطح خارجی محور باید بین دو استوانه هم محور به فاصله شعاعی t قرار گیرند (در حالت شعاعی).

↗↗	0.1	A-B
----	-----	-----

نمادهای تلرانس هندسی

نمادهای تلرانس هندسی

